

Bir GUS VAN SANT filmi

KAYIP UMUTLAR / PROMISED LAND

Good Will Hunting'in Yönetmeninden

MATT DAMON
JOHN KRASINSKI
FRANCES McDORMAND

KAYIP UMUTLAR

PROMISED LAND

Herkesin bir fiyatı vardır.

FOCUS
www.calinosfilms.com

ÖZET

Good Will Hunting ile unutulmayacak bir başarı kazanan Matt Damon - Gus Van Sant ikilisi, bir kez daha etkileyici bir hikaye anlatmak için karşımızda... Ülkenin en büyük enerji şirketlerinden birinin satış uzmanı Steve Butler (Matt Damon), iş arkadaşı Sue (Oscar'lı aktris Frances McDormand) ile topraklarının altındaki doğalgaz potansiyeli nedeniyle kasaba sakinlerinin sahip olduğu arazileri satın almak için kırsal bir kasabaya gönderilir. Kasaba son yıllarda maddi açıdan büyük sıkıntılardan geçmiştir ve teklifi zahmetsizce kabul edecekleri düşünülmektedir. Ama kolay gibi görünen bu projede işler sarpa sarar. Bölgede saygı duyulan bir öğretmenin yaptığı uyarılar ve insanların yıllardır yaşadıkları evleri para karşılığında satmaya karşı duydukları ikilemler durumu iyice çıkmaza iter. Daha önce yüzlerce insanı ikna etmiş Steve'in işi de zorlaşır. Zaman içerisinde şirketin politikalarının iç yüzünü de öğrenen Steve kendini sorgulamaya başlayacaktır. *Good Will Hunting* ve *Milk* filmleriyle Oscar adayı olan Gus Van Sant'ın yönettiği filmin senaryosunu Matt Damon - John Krasinski ikilisi, Dave Eggers'ın öyküsünden esinlenerek yazdı.

Vizyon Tarihi: 31 Mayıs 2013

Yönetmen: Gus Van Sant

Oyuncular: Matt Damon, John Krasinski, Frances McDormand, Rosemarie Dewitt, Hal Holbrook

Yapımcı: Matt Damon, John Krasinski, Chris Moore

Senaryo: John Krasinski & Matt Damon

Görüntü Yönetmeni: Linus Sandgren

Kurgu: Billy Rich

Müzik: Danny Elfman

Yapım Yılı: 2012

Ülke: A.B.D.

Süre: 106 dk.

Dağıtım: Tiglon

İthalat: Calinos Films

Focus Features sunar Participant Media ve Image Nation Abu Dhabi of a Sunday Night, Pearl Street, Media Farm yapımı işbirliğiyle. Bir Gus Van Sant Film. Matt Damon, John Krasinski, Frances McDormand. "Kayıp Umutlar" "Promised Land" Rosemarie DeWitt, Scoot McNairy, Titus Welliver ve Hal Holbrook. Oyuncu Seçimi: Francine Maisler, CSA. Müzik Süpervizörü: Brian Reitzell. Müzik: Danny Elfman. Kostüm Tasarımı: Juliet Polcsa. Yapım Tasarımı: Daniel B. Clancy. Kurgu: Billy Rich. Görüntü Yönetmeni: Linus Sandgren, FSF. Uygulayıcı Yapımcılar: Gus Van Sant, Ron Schmidt, Jeff Skoll, Jonathan King. Yapımcılar: Matt Damon, John Krasinski, Chris Moore. Öykü: Dave Eggers. Senaryo: John Krasinski & Matt Damon. Yönetmen: Gus Van Sant. Bir Focus Features Film.

KAYIP UMUTLAR

PRODÜKSİYON NOTLARI

Film Hakkında

Promised Land’de Matt Damon, bir şirketinin satış elemanı Steve Butler rolünde... Çiftlikte büyümüş bir çocuktan üst düzey bir satışçıya dönüşen Butler, küçük bir kasabada beklenmedik şekilde dolambaçlı bir yola giriyor ve hem ardına kadar açık kalplerle, hem de kapalı kapılarla karşılaşiyor. Gus Van Sant’ın yönettiği filmin senaryosunu ‘John Krasinski - Matt Damon’ ikilisi, Dave Eggers’in öyküsünden esinlenerek yazdı.

Steve, satış partneri Sue Thomason’la (Akademi Ödülü sahibi Frances McDormand) birlikte ufak bir kasaba olan McKinley’e gönderilir. Kasaba son yıllarda maddi açıdan büyük sıkıntılardan geçmiştir. İki mükemmel satış yetkilisi olan Steve ve Sue, McKinley’de yaşayan halkın şirketten gelecek “mülklerinde sondaj çalışması yapma” teklifini – çok ihtiyaç duydukları bir rahatlama yolu olarak – zahmetsizce kabul edeceğini düşünmektedir. Ama ikilinin kolay ve kısa bir proje olarak gördüğü bu konuda işler sarpa sarar. İtibarlı öğretmen Frank Yates’in (Akademi Ödülü adayı Hal Holbrook) kasabaya teklifin ihtiyatla değerlendirilmesi yönünde yaptığı çağrı projeyi riske atarken, Steve’nin Alice’le (Rosemarie DeWitt) karşılaşması ise kişisel ilişkiler bakımından ortalığı karıştırır. Kurnaz bir çevre aktivisti olan Dustin Noble’nin (John Krasinski) gelişiyile de hem şahsi hem mesleki açıdan tansiyon iyice yükselir.

Prodüksiyon Hakkında

Aktör ve senaryo yazarı Matt Damon'a göre *Promised Land*, "Hepimizin tanıdığı kişileri akla getirecek karakterlerle ilişkilendirebileceğimiz bir öykü"...

"Gerçek insanlarla gerçek para çarpıştığında neler olduğunu, ciddi kararlar vermek durumunda kalan kişilerin şaşkıncu tepkilerini anlatan duygusal bir hikaye" diyor aktör ve senarist John Krasinski.

Yapımcı Chris Moore ise ekliyor: "*Promised Land* bazı hakiki karakterlerin çok samimi bir portresi; ama aynı zamanda bugün boğuştuğumuz kimi büyük sorunlara da parmak basıyor: Değerlerimiz nelerdir, bizim için ne gibi şeyler önemlidir, toplumlarımızdaki gerçek anlaşmazlıklarla nasıl başa çıkarız?"

Yönetmen Gus Van Sant şunları söylüyor: "Amerika büyük bir yer ve hepimiz onun bir parçasıyız. Bu nedenle bazen kimliklerimize sıkı sıkıya sarılmamız gerçekten zor olabiliyor. John ve Matt'in senaryosunun beni cezbeden yönü, büyük sorunlara el atmalarına rağmen mizah ve alçakgönüllülüklerini kaybetmemeleriydi. Gerçek insanlara dair bir öykü... Hem büyüklükleri hem de zayıflıklarıyla gerçek insanlar!"

"Benim karakterim Steve Butler, çağdaş bir Sokaktaki Adam" diyor Damon. "Büyüdüğü çiftlik hayatını terk etti çünkü kasabası ölüyordu. Pek çok insanın yaptığı gibi, yeni fırsatlar için büyük şehre göç etti. İyi bir işi var ve iyi para kazanıyor."

Krasinski şuna vurgu yapıyor: "Steve yaptığı şeyin doğru olduğuna inanan bir 'şirket adamı' ve mesleğinde yükselmeye çalışmayı gayet doğal bir şey olarak görüyor. Satış elemanı olarak bir süre yol tepmiş ve şimdi idareci seviyesine ulaşma şansı var."

Moore ekliyor: "Steve, partneri Sue Thomason'la beraber McKinley'e ayak bastığında, gündemlerinde kasabanın mali çöküşten kurtulmasına yardım etmek ve bu esnada şirketin kasasını doldurmak var. Her şeyin yolunda gideceğine inanıyor çünkü kendisi de çiftlikten yetişme ve bu insanların dilinden konuşabiliyor."

"Anlıyoruz ki bu, Steve'nin hem gücü hem de zayıflığı. Ve nihayetinde tüm varlığını, hayatının gidişatını gözden geçirmek zorunda kalacak."

Filmde McKinley'li ilkokul öğretmeni Alice olarak karşımıza çıkan aktris Rosemarie DeWitt, "Steve'nin bu hikayedeki evrimini ülkemizi anlatan bir metafor olarak görüyorum." diyerek ilginç bir noktaya değiniyor.

McKinley'de bir lise fen bilgisi öğretmenini canlandıran Akademi Ödülü adayı Hal Holbrook, "87 yaşındayım. Ve fevkalade kritik bir dönemden geçtiğimizi düşünüyorum. Tüm demokrasi kavramı, insanların beraber çalışmasına dayanır ve uzlaşma olmadan demokrasi de olamaz." diyor.

Sue'ya hayat veren Akademi Ödülü sahibi Frances McDormand ise şöyle fikir yürütüyor: "Sorgulayabileceğimiz her şeyi sorgulamadığımız sürece, kontrolümüz altındaki bir gelecek elde etme imkanımız olmayacak."

"Riskler hepimiz için her zaman olduğu kadar yüksek." sözleriyle bu görüşe katıldığını belirtiyor Damon. "Bizim bugün ve bu yaşımızda karşı karşıya kaldığımız sorunlarla ebeveynlerimiz ya da büyükanne ve büyükbabalarımız nasıl başa çıkarlardı? Peki, bizim torunlarımız ne gibi bedeller ödeyecekler? Bunlar, herkes için yanıt bulması zor sorular..."

Promised Land, Amerikan değerlerinin nasıl değiştiği üzerine sorular türeten bir film. Bu keşiflerin bir kısmı, bir doğalgaz şirketinin hidrolik sondaj ya da ‘kırma’ diye bilinen yöntemle killi kayaç oluşumları çıkarmayı hedeflediği küçük bir kasabanın vermek zorunda kaldığı kararlar vasıtasıyla anlatılıyor.

Damon açıklıyor: “Senaryo, Steve ve Sue’nun McKinley sakinlerini arazilerinde sondaj hakkını Global Crosspower Solutions’a vermeye ikna etme çabasını takip ediyor. Steve ve Sue’nun çalıştığı Global Crosspower Solutions, 9 milyar dolarlık değeriyle ülkenin en büyük enerji şirketlerinden biri...”

“Kasaba halkı, bunun iyi bir şey olup olmadığı konusunda farklı görüşlere sahip... Çünkü vakaların pek çoğunda, aile çiftliğinin haczedilmesini engellemenin tek yolu bu izinden geçiyor.”

DeWitt ilave ediyor: “McKinley halkı, çocuklarını besleme ve okul sistemlerini geliştirme açısından kaygılı.”

“Bu durum, tam şu anda pek çok toplumda bölünmelere yol açan, karmaşık bir konu” diyor Damon. “Biz hikaye anlatıcılarımızın, ‘Amerikalılar olarak bizler kimleriz?’ sorusunu sorabilmemiz için bundan daha iyi bir sahne olabilir mi?”

“Steve yaptığı işe, insanların topraklarını potansiyel gaz kuyuları açılması için kiraya vermelerinin gereğine inanıyor çünkü bu yolla toplulukları ayakta tutmak istiyor.”

Krasinski’nin yorumu şöyle: “Doğalgaz sondajı, günümüz Amerikan kimliğinin bir keşfi olarak yazmaya başladığımız hikayemiz için mükemmel bir arka zemin teşkil eden, çağdaş bir konu... Bu, yüksek bahisli poker gibi, potansiyel kazançları ve potansiyel kayıpları muazzam olan bir sorun... Fırsatla karşı karşıya kalan bir birey, karmaşık bir karar verme sürecine girer.”

Çiftçi Jeff Dennon rolündeki Scoot McNairy, şu yorumu yapıyor: “Bunun anlatılması gereken, önemli bir hikaye olduğunu hissettim. Çünkü bir şeyin karşıtı ya da yanlısı değil. Farklı bakış açıları var ve kimse onlara bir inancın zorla dayatılmasından hoşlanmıyor.”

“Enerji, insanların sürekli tartıştığı, büyük bir şeydir.” sözleriyle gözlemini dile getiriyor Moore. “Bu durum, filmimizde baştan itibaren gerginlik unsurunu getiriyor ve diyalog yaratıyor.”

“John ve Matt’in senaryosu bence bu diyalogu orijinal bir şekilde irdeliyor. Siyah veya beyaz bir dünyada yaşamıyoruz.” Diyor DeWitt.

Damon şuna vurgu yapıyor: “Amerika’da topluluklar, doğalgaz sondajı konusunda bilinçli. Steve’nin yaptığı işi yapan bir arkadaşım var. – Kendisi bir ‘arazi adamı’. – Ve bir çiftliğe doğru arabasıyla giderken, insanların hazır bir şekilde onu beklemekte olduklarını çünkü olup bitenden tam anlamıyla haberdar olduklarını söylüyor.”

“Benim karakterim Jeff’te de durum böyle,” diye ekliyor McNairy. “Ülkesiyle ve toprağıyla gurur duyan bir çiftçi... Ailesi nesiller boyunca bu gururu taşımış. Steve’nin gelişi, Jeff’in hassas olduğu bir noktaya dokunuyor.”

Krasinski şöyle diyor: “Seyirci konuyla ilgili kendi kararına varacaktır. Ama bizim amacımız, bu karakterleri *kendi* kararlarını verirken ve hem iç hem de dış güçlüklerle yüzleşirken dramatize ederek, sinema izleyicisini – duygu ve mizah yoluyla – etkilemek...”

“Benim karakterim Dustin Noble ortaya çıktığında, Steve’nin yoluna hemen bir engel olarak dikiliyor. Birbirlerine verdikleri tepkiler, okul günlerindeki reaksiyonlardan çok farklı değil. Asıl komik olan ise, böyle büyük bir sorun varken onlar için esas kaygının bir anda oyun bahçesinde kimin daha büyük sopayı alacağına dönüşmesi...”

Krasinski daha da detaylandırıyor: “Bu karakterler vasıtasıyla, Amerika’da toplumun gücünü de keşfetmek istedim. Babamın ufak bir kasabada büyümekle ilgili bana anlattığı öyküleri hatırlıyorum. Bence her birinde harikulade bir inanç vardı. Ekonomik hengamenin ortasında devasa bir değişimle karşı karşıya kalan, sorunlara karşı birlikte nasıl hareket edilmesi gerektiği sorusuna yanıt arayan o tür bir kasabanın başına bugün neler geliyor?”

“Bu orijinal konsepti [romancı/senarist] Dave Eggers’a açtım. Kendisi bu kaygıları zaten kalbinde taşıyan birisi... Beraber fikirlerimizi ortaya döküp konuştuk ve öykü şekillendi.”

İlk taslakta filmin adı *Gold Mist* yani ‘Altın Sis’ olarak geçiyordu. Bu isimle, sıfırı tüketme yolundaki talihsiz bir çiftçinin satın aldığı lüks bir otomobilin rengine ironik bir gönderme yapılıyordu ve o taslakta spekülasyonun dayandığı konu ‘rüzgar enerjisi’ydi.

Damon ve Krasinski’nin tanışması, *The Adjustment Bureau*’da Damon’la beraber rol alan Krasinski’nin aktris eşi Emily Blunt aracılığıyla gerçekleşmiş. Krasinski bir akşam yemekte senaryodan bahsedince, Damon konuyla ilgilenmeye başlamış ve kısa süre sonra da Krasinski’yle beraber senaryo üzerinde çalışma işine girişmiş. “Müthiş bir patlamaydı!” diye hatırlıyor Krasinski. “Baştan itibaren çok iyi anlaştık. Hem profesyonel bir işbirliği yapıyorduk hem de arkadaş olmuştuk.”

“John’un inanılmaz hızlı beyni var.” Sözleriyle arkadaşını övüyor Damon. “Bu sayede çok çabuk yazıyorduk ve birlikte yazdıklarımız üzerine gülüyorduk. Bu bana, Ben Affleck’le beraber yazdığımız günleri hatırlattı. Çok benzer bir duygu ve her şeyden önemlisi çok eğlenceli! Ban sadece ne kadar eğlenceli olduğunu unutmuşum.”

Filmin yapımcılarından biri olarak ikiliye katılan Moore, “Öncelikle karakterler beni cezbedi. Bence seyirci, birden fazla rolde kendiden parçalar görebilecek. Ayrıca kurumsal Amerika’da bir kişinin şirketinin yapmakta olduğu şey ile kendi işini – veya işi olabilecek şeyi – nasıl çarpıştıracağı kavramını görmek de benim için ilginçti” diyor.

“Bana göre bu senaryo, 1970’lerde gördükleriniz gibi ilginç bir film olma potansiyeline sahipti. Bu tür filmleri çekirmek artık daha zor... Ama *Good Will Hunting*’de olduğu gibi denemek istedik. Tıpkı o filmdeki gibi, *Promised Land*’de de kesinlikle mizah unsurları var.”

Damon ve Krasinski New York taşrasında kasaba incelemesi yaparken bir aksilik yaşamışlar. Moore anlatıyor: “O seyahat ve araştırmalar neticesinde, yel değirmeni sektörünün gerçekteki işleyişinin film için pek bir işe yaramayacağını fark ettiler. Dramatik ama böyle...”

Damon bu kabullenme sürecini şöyle anımsıyor: “Bu hikayeyi, pek doğru olmayan bir şey üzerine inşa etmiştik. Projenin hayatındaki meşakkatli anlardan biriydi.”

Moore’un ifadesiyle: “Projeyi ileri taşımak istiyorduk. Ama süreç, önümüze çıkan ve tırmanıp aşmak zorunda olduğumuz bir tepeye dönüşmüştü.”

Krasinski ve Damon aynı temaları ve karakter çalışmalarını keşfederken bir yandan da hikayeyi merkezinde bir başka sorun olan farklı bir zemine oturtma üzerine de konuştu. Kömür madenciliği, petrol sondajı ve Alaska’da somon toplama gibi pek çok iş kolu düşünüldü. Damon uzakta başka bir film üzerinde çalışırken, Krasinski bir doğalgaz sondajı hikayesiyle karşılaştı ve yeni bir araştırma

turuna start verdi. Krasinski'nin ifadesiyle; "Toplum ve dürüstlük sorularımıza bakmak için çağdaş ve kusursuz bir objektifti."

"Ben bu incelemeleri sağlam bir temele oturtmak istedim." Buna göre, enerji keşfinde nispeten yeni bir alanı tanımak Krasinski'nin saatler süren araştırmalar yapması anlamına geliyordu. Kasabaların ve komşu bireylerin konu hakkındaki tartışmalarını yansıtan uzun videolar izledi ve büyük hacimli raporlar okudu.

Çok geçmeden yeni taslak şekillenmeye başladı. "John görevi üstlendi ve hızla ilerledi. Bu yolda film daha güzel bir hal aldı. Ve hikaye büyük ölçüde bozulmadan korundu." diyor Damon. "İlgilendiğimiz ve büyüttüğümüz karakterler vardı. Şimdi yeni ufuklar keşfedebildik."

Senaryo taslakları üzerinde yaptıkları çalışma dokuz ay sürdü. Moore övgüyle anlatıyor: "Matt ve John'da çok kuvvetli bir iş ahlakı var. Bir araya gelip senaryoyu şekillendirmek için gerekli zamanı yarattılar. Bazen Mexico City'de, bazen Vancouver ya da New York City'de... Bu iki çocuk, bir fikri kötü bulduğunda bunu diğerine söyleme konusunda son derece kararlı – ki bence bu, bir ortaklıkta en önemli şeydir – ve fikir iyi olduğunda ise birbirlerini kalpten destekliyorlar."

İki ortak senarist, evlerine en yakın nokta olan Batı Yakası'nda buluşuyordu. "Matt *We Bought a Zoo*'yu çekerken her hafta sonu bir araya gelirdik." diye anlatıyor Krasinski. "Cumartesi ve Pazar gün boyu yazardık. Onun çocukları ve eşlerimiz de beraber vakit geçirirdi. Bazen kaotik bir ortam olurdu."

Damon şöyle diyor: "Hafta içi günlerde John ve ben işlerimize dönerdik ve bir yandan da boş zamanlarımızda yazdığımız şeylere odaklanır, notlar ve fikirler karalardık. Hafta sonları ise bitmek bilmez bir revizyon süreci için bir araya gelirdik."

"Eşim bana şöyle dedi: Öyle harika vakit geçirdin ki, bu film hiç yapılmasa bile değerdi çünkü yazmayı ne kadar sevdiğini hatırladın ve John'la beraber bu inanılmaz yaratıcı deneyimi yaşadın."

Ardından, senaryonun filme dönüşmemesi riski bir kez daha ortaya çıktı. Damon, filmi yönetmeyi de planlamıştı. Fakat aktör olarak bağlı bulunduğu diğer filmlerden dolayı programı değişince, *Promised Land*'de yönetmen koltuğuna oturamayacağını anladı. Olayı "John'a bu haberi vermek için yaptığım arama, benim için hiç hoş bir telefon görüşmesi değildi." sözleriyle anlatıyor.

Krasinski anlatıyor: "Hepimiz için zor bir geceydi. Matt programına baktı ve planladıklarını yapma şansının olmadığını gördü. İşini hayli ciddiye alıyor ve bu nedenle filmi yönetme fırsatının riske girmesini istemedi."

Krasinski ile konuştuğu günün ertesi sabahında Damon, ailesiyle birlikte bir tatil için yola çıktı. Havalanmak üzere pistte bekleyen uçakta otururlarken, beraber önemli işbirliklerine imza attığı yönetmenlerden birine, Gus Van Sant'a bir e-posta gönderdi ve içinde bulunduğu ikilemi anlattı. Damon'ın kendi ifadesiyle, "Saniyeler sonra, telefonları kapatın uyarısı gelmek üzereyken Gus cevap yazdı. 'Yazdığım senaryoyu dinlemek isterim.' dedi".

Van Sant açıklıyor: "Matt beni o sabah yoklamadan önce zaten o senaryoyu soruşturuyordum. Bir proje üzerinde çalıştığımı biliyordum. Bana yazınca da, yardımına ihtiyacı olduğunu anladım."

Damon heyecanla anlatıyor: "Henüz uçak havalanmamışken ona tüm dokümanı gönderdim ve telefonumu kapattım. 2 saat sonra indiğimizde, Gus'tan bir mesaj vardı. Film yönetmek istediğini söylüyordu.

"John'a bir e-posta gönderdim ve şunu yazdım: Bir yönetmenimiz var ve herhangi bir yönetmen değil. En iyi yönetmen!"

Damon'ın bile haberdar olmadığı bir durum vardı: Van Sant, Krasinski'nin 'açık ara' en beğendiği yönetmendi! Damon'ın e-postasını aldığı anı Krasinski şöyle anlatıyor: "Çok heyecanlandım. Sanırım yediklerimi çıkarıp kendimden geçmişim. Bir Massachusetts'li olarak galiba *Good Will Hunting* vücudumda bir yere dövme olarak yapılmış durumda..."

Van Sant anlatıyor: "Senaryoyu okurken, Matt'in yazar olarak üzerinde çalıştığı diğer şeylere ne kadar benzediğini fark ettim. John'la birlikte ortaya çok iyi bir şey çıkarmışlardı. 'Evet' demek benim için çok kolay oldu.

Prodüksiyon rayına oturmakla kalmadı, süratlendi de! Ve 4 aydan az bir süre içinde çekimlere başlandı.

Frances McDormand projenin ayrılmaz bir parçasıydı. Damon anlatıyor: "Fran'a senaryonun ilk taslağını göndermiştik. Film yel değirmenleri üzerineyken... Ve daha o zaman bize evet demişti. John ve beni bir kenara koyarsak, McDormand projenin en eski ismi..."

Moore ekliyor: "Tüm iniş-çıkışlar boyunca bize sadık kaldı. Fran rolünü oynarken mizahi ritmini müthiş ayarlıyor ve Sue'nun pratikliğini çok iyi aktarıyor."

Damon, "Sue olarak performansı çok katmanlı ve incelikli... Karakteri, uzun süre yollarda olan bekar bir anne. Bir ekip olarak geçirdikleri yılların ardından Steve'le aralarında bir kardeşlik bağı oluşmuş. Bir rekabet unsuru da var ama aralarındaki sevgi ve yakınlığı da görüyorsunuz." diyor.

"Fran'la bir sahne oynadığımızda kuvvetli bir şey olduğunu defalarca hissettim. Sonra günlük ham çekimleri izlediğimde, Fran'ın her bir sahnedeki ayırt edici özelliklerini görme imkanı buldum."

Krasinski de aynı fikirde olduğunu şu sözlerle dile getiriyor: "Günlük çekimlerde her seferinde bir şeyler farklıydı ve rolüne bir saflık ve yoğunluk getiriyordu. Ben onun kadar iyi olsaydım, kendi kendimi işaret edip bunu vurgulardım. O son derece mütevazı ve iltifatlara aldırış etmiyor. Ama Fran gerçekten parlak bir oyuncu!"

McDormand'ın yorumu: "Senaryo yazımı bir tür el sanatıdır. Kısa öykü ya da şiir yazmak gibi... John ve Matt, senaryo yazma sanatını iyi biliyor. Zekaları beni çok etkiledi. Ayrıca çok bilinçliler ve herkesi fikirlerini onaylamaya zorlamıyorlar."

Yaratıcı ekip üyelerinin pek çoğu gibi, McDormand da hikayedeki McKinley'nin ve sakinlerinin karşılaştıkları zorlukları çok iyi anlıyor. "Liseyi Pennsylvania'da bir çelik kasabasında okudum." diye anlatıyor. "Kasaba şu an büyük acılar çekiyor. Ama orada hala mutlu bir şekilde yaşayan arkadaşlarım var çünkü sonuçta orası onların kendi topluluğu ve orada önemli kilise topluluklarına bağlı bulunuyorlar."

Promised Land de aile çiftliğinde düzenli bir hayat süren ve Steve'nin çelişkili çıkarlarını iyi anlayan Frank Yates, toplumun ihtiyaçlarını düşünen ve bunun üzerine kafa yoran bir karakter...

Damon, "Yaşı daha ileri bir adam olarak, Frank'te bir sorumluluk duygusu var" diyor. "O, sanayiye inanan birisi... Emekli bir Boeing mühendisi ve şimdi lisede fen öğretmenliği yapıyor çünkü kasabadaki yeni neslin eğitime katkıda bulunmak istiyor. Kasabadaki ve dünyadaki yerinin bilincinde... Steve'nin karşısına zorluklar çıkarıyor çünkü diğer insanların sorular sormalarını ve bu şekilde topluluk olarak hep birlikte sağlıklı bir karar alma süreci geçirmelerini arzuluyor."

"Frank için her şey eğitime daha fazla zaman ayırmak... Bizim için ise en önemli zorluk, Hal Holbrook'un onu oynamasını sağlamaktı."

Chris Moore detaylandırıyor: “Hal’in çekim tarihlerini, Mark Twain [tek kişilik gösterisi] performanslarının çizelgesine göre ayarlamak zorunda kaldık. Ama bunu yapmakta bir an bile tereddüt etmedik. Çünkü Hal’in, ‘toplumun vicdanı olarak Frank’ rolüne kusursuz bir şekilde hayat vereceğini biliyorduk.”

Emektar aktör, film yapımcıları ile bir araya gelmiş ve “yalnızca saf eğlence ötesinde bazı anlamları olan bir film” diye nitelediği bu projenin bir parçası olmayı kabul etmiş. “Önemli olan malzeme ve senaryodur. Matt’in işin içinde olması da bir artıydı çünkü ona hayranlık duyuyorum. Bir aktör olarak sürekli olgunlaşıyor. Gösteriş meraklısı bir aktör değil.”

“Bu role kalbimi kattım çünkü bu adamın vurguladığı bir şey vardı: ‘Hızlı karar veremeyiz. Etraflıca düşünmeliyiz.’ diyordu.”

Rosemarie DeWitt övgüyle ekliyor: “Bir aktör olarak Hal Holbrook, aynı anda hem çok dayanıklı hem de savunmasız olan bu karakteri inanılmaz bir şekilde oynuyor. Ve bu da hikaye açısından mükemmel... Onu izlerken tüylerim diken diken oldu. Ayrıca, repliklerinin bir satırında bile hata yapmıyor! Hepimiz şaşırıp baştan alırken o her seferinde rolünü harfi harfine oynadı!”

“Bence her aktör bunun gibi senaryoları arar: Güzel, iyi kotarılmış ve önemli bir konuyu anlatan... Ama bir yandan da bir ‘sorun filmi’ değil.”

Kadrodaki son kritik pozisyon olan Alice rolüne aktris ilgisi açısından hiçbir sıkıntı yaşanmadı. Karakter, Damon’ın oynadığı Steve’le tam bir mihenk taşı oluşturdu. Damon, DeWitt’i şu sözlerle övüyor: “Alice’i yazdığımızdan da iyi oynadı.”

Aktris, karakteri şöyle değerlendiriyor: “Küçük bir kasabada yetişmiş ve üniversite eğitimi için büyük şehre gitmiş birisi... Kendi adına bir dizi hayat dersi ve kayıp yaşamış.”

Moore’un görüşü şöyle: “Alice geleceği temsil ediyor. Bir fark yaratmak için eve dönme seçeneğini kullanmış birisi ki bu da hikayemizde önemli bir unsur... Bugün pek çok insanın ‘Eh, bu benim hayatım. Artık değiştiremem.’ diyebileceği bir yaşta...”

“Rosemarie’nin cazibesi, anlayışlı ve karizması, role hayat veriyor. Ve aynı zamanda her ikisinin de onu çekici bulduğu göz önüne alınırsa, Steve - Dustin çatışmasında aradaki boşluğu da kendine güveniyle dolduruyor.”

“DeWitt benimle daha evvel de çalışmıştı.” diyor Krasinski. “Onunla karşılıklı oynamaktan keyif almıştım. Aynı şekilde eşim de başka bir projede onunla çalışmaktan zevk duymuştu. Rosemarie gelip rolü okuduğunda, ‘Evet, bu mantıklı!’ dedi. Dahası, Matt’le de aralarında müthiş bir kimya var.”

Damon ve Krasinski arasındaki ‘ekran önü kimyası’ daha da ilerlemiş. Damon’a kulak verirsek; “İnsanlar John’u izleyince şaşıracaklar. Anlatacak kendine has hikayesi olan birisini oynuyor. Ben, ‘Bu çocuk inanılmaz!’ şeklinde tepki verdim. Onu zaten tanıyor olmama rağmen...”

“15 sene evvel *Good Will Hunting*’de Gus bana şöyle demişti: ‘Yönetmenliğin %95’i oyuncu kadrosunu belirlemektir.’ Bu çalışmada istediğimiz herkes bizimleydi. Sonra onları serbest bıraktık ve tahmin bile edemeyeceğimiz düzeyde harika şeyler yaptılar.”

Moore bu grupla ilgili olarak, “Saçların yapılması gibi konulara önem verilmedi. Birilerini beklemekle hiç vakit kaybedilmedi. Bu yetenekli kadro, birbirine destek oldu.” diyor.

McDormand ise, “*Promised Land*’in ortaya çıkışı, mümkün olan en iyi işbirliğini içeren bir çaba sayesindeydi.” ifadelerini kullanıyor.

Komşu “Rob’s Guns, Groceries, Guitars and Gas” işletmesinin sahibini oynayan Titus Welliver şunu söylüyor: “John ve Matt bu senaryoyu yazarken öyle harika bir iş yapmışlar ki, sizi sadece sürece davet ediyorlar.”

Aktörlerle yapılan provalar, yer ve karakter algılarının derinleşmesini sağladı ve herkes sette bulundu. Damon ve Krasinski de hem aktör hem senarist olarak, spontane gelişebilecek anlar için hazır bulunmayı tercih ettiler.

DeWitt şunları hatırlıyor: “Matt ve John gerçekten Gus’la beraber aynı beyni kullanıyor gibiydi! Kamerayla çalışmadıkları anlarda, onları Gus’la birlikte bir sahneyi yeniden yazarken veya düzenlerken görebilirdiniz.”

“Ama sahnede karakterlerini oynamaya geçtiklerinde ise, artık tamamen Dustin ve Steve kimliğine bürünüyorlardı.”

Hikayede McKinley’nin hangi eyalet sınırları içinde olduğu hiç belirtilmiyor. Damon’ın ifadesiyle, “Bu bilinçli olarak yapıldı. Çünkü ‘ABD - HerhangiBirŞehir’ diye algılanmasını istedik.”

Krasinski’ye kulak verelim: “Ülkemizin durumunu anlatan bir film. Bu nedenle ülke içinde mekanlara gidip, filmi bu olayların gerçekten yaşandığı yerlerde çekmemiz mantıklıydı.” Bu görüşe paralel olarak *Promised Land*, batı Pennsylvania’nın gerçek kırsal mekanlarında çekildi.

“O kadar saf ve mükemmel ve bozulmamış bir yer ki...” diye övüyor Holbrook. “Gökyüzüne doğru kıvrılan yeşil tepelerin manzarası beni şaşkınlığa uğrattı. Biz işte buralardan, bu ülkeden geliyoruz.”

“Pennsylvania çalışmak, karakterimi anlamam açısından çok yararlı oldu,” diyor DeWitt. “Bölgede, yıllar içinde nelerin yitip gittiği hakkında diyaloglar duyuyordum. Yerel kültür sizi çabucak içine alıyor.”

Babası bu eyalette büyümüş olan Krasinski ekliyor: “Buraya gelmeden asla yakalayamayacağınız bir şey var. Destekleyici bir enerji ve sevimlilik...”

Illinois’le aile bağları bulunan yapım tasarımcısı Daniel Clancy, şöyle bir bakış açısı sunuyor: “Sesli çekim setine girdiğinizde, gerçeklik duygusunu kaybediyorsunuz. Gerçek dokuyu, mekanın asıl ruhunu yakalamalısınız. Gus görsellikle yoğrulmuş birisi; dolayısıyla o ve ben aynı frekanstaydık.”

Prodüksiyon bakımından Moore şunları söylüyor: “Orada olmak, filmi görsel açıdan güzelleştiriyor. Kamera önünde ve arkasında olan herkes işi daha fazla sahipleniyor. Bu etki senaryoda, kostüm tasarımında, performanslarda, filmin duruşunda, her şeyde hissedilecektir.”

“Mekan seçiminde 3 belirleyici faktör var. ilki tamamen kreatif: Seçilen yer, filminizin görünmesini istediğiniz şekilde görünüyor mu? İkincisi, verdiği güç ve hükmetme hissi: Oyuncuları ve ekibi hikayenin geçtiği hakiki yer gibi bir şeyin içine koyduğunuzda ve hem ufak rollere hem de ekibe bölge halkından birilerini yerleştirdiğinizde, her şey çok daha iyi işleyecektir. Üçüncü sebep ise parasal... Eyaletler, filminizi gidip orada çekmenize cesaret vermek için bazı teşvikler uyguluyorlar. Ama yine de, esasen film yapan insanlara gerçek anlamda değer veren bir yede çalışmak istersiniz. Olay sadece vergi karından ibaret değil. Mesela halk sizi bir sahneyi çekmeniz için kasaba kilisesine alıyor mu? *Promised Land*’de bu 3 faktör uyum içinde bir araya geldi.”

Eyaleti belirlemede başka yerel ihtiyaçlar da doğdu. Mekan müdürü John Adkins, arzulanan ortamın yakalanması işinin başındaki isimdi. Gus Van Sant'la aralarındaki konuşmalar sonrasında Adkins, Pittsburgh'un şehir merkezini çevreleyen bir daire çizdi ve çok sayıda çiftlikte inceleme yaptı. Ardından, seçenekleri azaltma konusunda Clancy'e danıştı.

Van Sant için Pittsburgh'e gitme vakti geldiğinde, yönetmen giriş yeri olarak Armstrong bölgesinde, Pittsburgh'un yaklaşık 65 kilometre kuzeydoğusunda bulunan Pennsylvania - Worthington'daki Slate Lick Road'u seçti.

Adkins anlatıyor: “Çarpıcı kırsal arazi arayışımızda, diğer filmler için yaptığım incelemelerde gördüğüm Slate Lick Road'u hatırladım. Gus şehre geldiğinde, onu havaalanından aldım; o kendine özgü yol ve manzara eşliğinde Worthington/Slate Lick bölgesine gittik.”

“Oraya daha evvel hiç gitmemiştim.” diye anlatıyor yönetmen... “John beni Pittsburgh'un dışındaki kırsal bölgede arabayla gezdirirken, her şey kusursuz göründü.”

“İşte buydu!” diyor Adkins. “Filmimiz bölgeye geliyordu ve *Promised Land* de bu mekan, filmdeki diğer tüm unsurlar kadar büyük bir star oldu.”

Filmde kullanılan, Slate Lick Road civarındaki çiftlikler güzel, sıcak ve doğal oldukları için seçildiler. Hikayedeki tema ile paralellik gösteren gerçek hayat olayları da var: Filmde Yates Çiftliği olarak geçen Rhea Çiftliği, 4 nesildir Rhea ailesi tarafından kullanılıyor. Çiftlik evinin yaşı da 100 yılın üzerinde ve 2 nesil önce inşa edilmiş. Şu anda bu mülk üzerinde keçi, devekuşu ve sığır yetiştiriciliği ile saman hasadı yapılıyor.

Diğer çiftlik evleri “neredeyse tamamen yıkılmıştı,” diyor Clancy. “Onları temizledik ve kendi dokunuşlarımızı ilave ettik ama özlerine sadık kaldık.”

“Bugün pek çok insan, kırsal Amerika'nın nasıl olduğunu bilmiyor. Sen bir şehirde, sadece bir saat uzaklıkta bir yerde olup bitenlerden bihaber yaşıyor olabilirsin. İşte bu yüzden, anlattığımız şey önemli bir hikaye.”

McKinley kasabasının hazırlanma sürecinde çekim için doğru mekan aranırken, Adkins'e “açıkça bazı ekonomik sıkıntılar geçirmiş ama nabızı ve daha da önemlisi kalbi hala atan bir kasaba bulma” görevi verildi.

“Öykümüzdeki diyalogların gerçekten yaşandığı” 60'dan fazla kasabayı inceleyen Adkins'e, listeyi daraltma işinde Clancy de katıldı. “Dan'le beraber en baştan başladık ve bu iyi bir şeydi zira cipimde saatler geçirdik. Filmi ve Gus'un arzuladığı estetiği kafamızda canlandırma açısından görüşlerimiz birbirine çok yakındı.”

Clancy anlatıyor: “Bugünlerde çiftlik bulmak kolay değil ama filmin tamamı açısından bulması en zor mekan, kasabaydı. Aşırı büyük olamazdı ama çok küçük de olmamalıydı. Bir ölçüde aşınmış bir görüntüsü olmalı fakat harabe gibi görünmemeliydi. Hikayemizi anlatabilmeliydi.”

18'inci yüzyıl başlarında yerleşime açılan Westmoreland County'deki Pennsylvania - Avonmore, bu tanıma uyuyordu. Avonmore, profili bir tarım toplumundan sanayi kasabasına doğru kaymış bir yer... Bugün yerel meslekler arasında kömür madenciliği, çelik fabrikalarının ardından ikinci sırada geliyor. Kasaba sakinlerinin büyük bölümü işleri için gününbirlik Pittsburgh'a gidip geliyorlar. Ama 1.000'i aşkın hanenin bulunduğu Avonmore'da toplumun çeşitliliği yine de çok üst seviyede...

Avonmore'daki Indiana Bulvarı, McKinley'nin ana caddesi Main Street'e dönüştü. Renk ve mimari tarz çeşitliliğine eşlik eden yıpranmış köşeler kasabanın parlak geçmişinin yanı sıra, gelecek için

gururlu ve inatçı bir umudu da yansıttı. Clancy'nin ekibi tarafından ortaya çıkarılan “biraz Norman Rockwell tarzı, biraz buruk” manzara, Van Sant'tan da tam puan aldı.

Prodüksiyona geçilirken McKinley'nin Indiana Bulvarı'ndaki dükkanların dış cephe ve tabelaları bütünüyle elden geçirildi: Bir fırın, bir market, bir savaş gazileri lokali, bir postane ve daha pek çok dükkan... ‘Rob’s Guns, Groceries, Guitars and Gas’ ise tamamen sıfırdan yaratıldı.

Clancy şunu söylüyor. “McKinley'nin can damarı hakkında detay vermek, bu küçük kasabada yaşayan insanların fikir ve davranışlarının temelini inmek, onları kasabalarını kurtarma konusunda neyin teşvik edeceğini anlatmak en idealiydi.”

“Biz Avonmore'dayken, orada bizim filmdekine benzer çok sayıda doğalgaz işi devam etmekteydi.” diyor Van Sant.

Avonmore'un baru My Buddy's Place, filmdeki bar olan Buddy's Place haline gelmesi için biraz değiştirildi. Welliver gülümseyerek anlatıyor: “O sahneleri izlerken yerfıstığı ve bira kokusu burnunuza gelecek!”

Adkins coşkuyla anlatıyor: “Bu bize tek bir çatı altında üç farklı sahne sundu – bilardo masası alanı; müzik grupları ve karaoke alanı; ve yüzlerce ismin içine oyulduğu barın kendisi.”

“En önemlisi de, mekan tüm oyuncuların, ekibin ve ekipmanın sığacağı kadar büyüktü. Sahibi Gerri Bumbaugh bizi harika ağırladı. Gus'la da aralarında çabucak dostluk oluştu. Filmde bazı sahnelerde onu barmenlik yaparken görebilirsiniz.”

Van Sant önceki filmlerinde yaptığı gibi yine kadroya profesyonel aktör/aktris olmayan oyuncular serpiştirmeyi denedi. *Promised Land* de bu durum, bölge halkından onlarca kişinin ana aktörlerle kamera önünde etkileşime girerek yer aldıkları sahnelerle filmin daha gerçekçi bir havaya bürünmesini sağladı.

Birden fazla açık çağrı yapıldı ve seçmelere her seferinde yüzlerce aday iştirak etti. Sonuç olarak, yaklaşık 500 kişi prodüksiyon tarafından figüran olarak istihdam edildi. Filmde ayrıca bölgenin profesyonel aktör/aktris havuzundan da faydalanıldı ve bunlar arasında, en genç karakterlerin bazılarını oynayan çocuk oyuncular da vardı.

Kamera önüne çıksın çıkmasın tüm kasaba halkı, film ekibini samimi bir şekilde ağırladı. Tüm hayatını Avonmore'da geçiren ve Avonmore Toplum Vakfı sekreteri olan Penny Dunmire, “En yeni endüstri kolumuz turizm... Nehrimizde kano-kayak yapılıyor. Bu film de kasabamıza pek çok insanın ilk kez gelmesini sağladı. Ve bu insanlar bize harika davrandılar.” diyor.

“Filmin Avonmore'da yapılması bizim için gurur kaynağı... Yaşanan heyecana inanamazdınız. Filmin yapılış süreci herkesi kendine bağladı.”

Van Sant, *Promised Land* de görüntü yönetmeni Linus Sandgren'le beraber hikaye ilerledikçe zaman zaman renk patlamaları kullanarak görüntüyü biraz bastırılmış tutmaya çalıştı. Yönetmen anlatıyor: “Ben palet kullanmamayı tercih ediyorum. Ama biliyorum ki kullansaydım ekip daha rahat ederdi.”

Renk düzeni – veya yokluğu – Clancy'nin ekibiyle koordine olma açısından kostüm tasarımcısı Juliet Polcsa'yı ve departmanını hayli zorlamış. Juliet anlatıyor: “New York taşrasında küçük bir kasabada yaşıyorum. Bu nedenle senaryo bana çok samimi göründü.”

“Benim ‘rahat palet’ diye adlandırdığım bir tarz kullandık. McKinley sakinlerinin kıyafetleri yeni, parlak ya da gıcır gıcır görünmezdi.”

Kostüm tasarım departmanı, mevcut ekonomik gerçekleri göz önüne serebilmek için bugünün moda trendlerinden uzak durmaya çalışmış. Polcsa yorumluyor: “Günümüzün parlak renkli trendleri, bu filmde aranan görüntü için tamamen yanlış.”

“Çok sayıda ucuzluk mağazasına gittim. Ama hepsi yıpranmış, parçalanmış giysiler satmıyorlardı. Kamera önünde kıyafet ‘eskitleme’ ve kirletme işinde dikkatli olmalısınız. Sahte gibi görünmesi işten bile değildir.”

Polcsa evine yakın bir ortamda olmaktan, gerçek anlamda ilham almış: “Frank Yates’in kendine has yelege kocama aitti.” diye anlatıyor Polcsa. “Benim için her açıdan kazançlı bir durumu zira karaktere gerçekten uyan bir giysi bulmuştum ve aynı zamanda kocamın dolabını da temizlemem gerekiyordu. Kocam yelege geri alacağını düşünüyor ama... Öyle bir şey olmayacak.”

Figüranlardan hareketle, filmin esas oyuncularının şahsi gardırobu da işin içine dahil edildi. Polcsa anlatıyor: “Gus, aktörlerin kendi kıyafetlerini giymeleri yönünde bir fikir üretmişti. Kendinize ait bir kıyafet içinde kendinizi rahat hissederken, karakterinizde de daha rahat olursunuz.” Polcsa oyuncularla konuşup, işe yarayabilecek ve filmde kullanmaya razı olacakları nelerinin olduğunu öğrendi.

Bu konuda setin tecrübeli ismi, diğer oyunculara öncülük etmiş. Yine Polcsa’dan dinleyelim: “Kocamın yelege, Frank Yates’in kıyafetleri arasında zaten Hal Holbrook’a ait olmayan sadece birkaç parçadan biriydi. Atmaya kıyamadığı için ev ve bahçe işlerinde kullandığı bir kot pantolon ve parçalanmış bir gömleğinin olduğunu söyledi.”

“Kıyafetleri bana gönderdi. Frank’in görünüşüne uyacak hale getirdim. Gus geldi; Hal’in kotunu ve gömleğini giydi. Yelege de ona ben giydirdim. Karakter çabucak ortaya çıkmış oldu.”

Steve Butler karakterini şekillendirme yolunda Matt Damon, yıllardır süregelen bir geleneğini, seyirciye her zaman açık olmadan rolünün orijinalliğine ilişkin bilgi veren unsurlar kullanma alışkanlığını da rafa kaldırdı. McKinley’e gelmeden önce kurumsal ortamlarda görüldüğü düşünülürse, kendini Polcsa’nın araştırmalarına bıraktı. “Kurumsal rahat ve ‘serbest kıyafet Cuma’sı’ seçeneklerini tartıştık.” diyor Polcsa. “Steve’nin giyim evrimi, satış içgüdülerini yansıtacak şekilde hızlı bir değişim sergilemeliydi.”

Senaryo uyarınca Steve’nin kaliteli ve yeni kovboy çizmeleri giymesi gerekiyordu. Bir çift çizme hazırlandı; fakat Polcsa ve Damon, karakterin McKinley ve çevresinde bunları giymesinin pek doğru olmadığı endişesini taşıyorlardı. Senaryo değiştirildi ve böylece Polcsa bir çift iş ayakkabısı hazırladı.

Ama çekimlerden birkaç gün önce Polcsa “çizmenin içine baktı ve Bangladeş’te imal edilmiş olduğunu” gördü. Kendi ifadesiyle, “Şimdi eski görünen fakat Amerika’da üretilmiş bir şeye ihtiyacım vardı. eBay’den bir çift Red Wing çizme aldım, elimize vaktinde ulaşması için kendime şans diledim – ki öyle oldu – ve Matt gerçekten çekimlere başlamak üzereyken ayaklarını o çizmeye ilk kez sokabildi.”

“Belki de dizayn edip eskitleme işlemini bizzat yapsaydım bu kadar iyi olmazdı. Bu botlar, Steve’nin kimliğinin bir parçası halini aldı. Sonuçta bir karakter tasarlayıp dizden aşağısını kesemezsiniz.”

Clancy’nin departmanı araçlarda, mobilyada, setin hem içi hem dışında Polcsa’nın “rahat paleti”ne sadık kaldı. Clancy anlatıyor: “Bir Andrew Wyeth tablosu gibi. Bir tür çürümeyi gözler önüne sermek için sarılar, kahverengiler ve yeşiller yumuşatıldı. Patlayan renkler çoğunlukla kırmızı, beyaz ve mavi – ki bu da ince bir temaya işaret ediyor.”

“Gus yaşı belirgin, gerçekçi bir görünüm istedi. Ama hiçbir şey aşırı geleneksel hale gelmemeliydi. Hiçbir şeyi aşırı güzelleştirmeden otantik havayı korumak için elimizdeki imkanlar dahilinde çok yerde tahta kaplama kullandık.”

Filmin içine daha açık bir şekilde işlenen bir unsur da ‘su’ oldu. Bu ufak kasabanın da batmayıp yüzeyde kalmaya çalışan bir yer olduğunu düşünürsek, hayatları idame ettiren ve çok değerli bir kaynak olan ‘su’ artık hiç de hafife alınabilir bir olgu değil. Clancy şunu vurguluyor: “Biz mümkün olan her sahneye ‘su’ koyduk. Çiftliklerde göletler, hortumlarla oynayan çocuklar görüyorsunuz; Steve’nin yüzünde su sıçratması; hem o hem de Sue’nun yanlarında her zaman şişe su taşıması... Film için kurduğumuz başka setler de var. Örneğin filmdeki motel aslında Avonmore’da bir pansiyondu. Biz yeniden giydirdik ve şimdi sahipleri bizim yaptığımız değişiklikleri tutmak istiyorlar. Yani ‘Miller Falls Motel’ adlı bir motel doğdu.”

Dahası, pek çok yönetmen yağmuru çekimleri sekteye uğratan bir şey olarak görürken, Van Sant filmin etkisini artıran bir motif olarak yağmuru adeta memnuniyetle karşılıyordu.

Genel olarak Van Sant, “Söyleyecek bir şeyi olana kadar ağzını açmayan – ama konuştuğunda da insanlar tarafından dinlenen – yönetmenlerden biri...” diyor Frances McDormand.

Yönetmen, kendi taleplerini sıralamadan önce oyuncular ve ekibin yeteneklerini ortaya koymalarına müsaade ediyor. Bu da onun filmlerinde muazzam bir işbirliği ruhu doğuruyor.

Moore anlatıyor: “Birlikte çalıştıkları filmlerin ardından Gus ve Matt’in harika bir ilişkisi var ve her ikisi de son derece sakin... Yönetmen ve star olarak tempoyu ve sürati ayarlıyorlar.”

“Ama insanlar ister oyuncu ister kamera arkası ekibi üyesi olsunlar, geri dönüp Gus’la tekrar tekrar çalışıyorlar. Gus’un sessiz bir tevazusu var ve aynı zamanda güçlü bir ikna ve inandırma yeteneğine sahip... Destekleyici, nazik ve eğlenceli... Adeta güven yayıyor.”

Damon şöyle diyor: “Ona tamamen güveniyorum. Empati kurabiliyor. Bir aktör olarak onun yanındayken daima emin ellerdesiniz. Bunu görmek için onun filmlerindeki performanslara göz atmanız yeterli...”

Moore şu ifadeleri kullanıyor: “Onun filmleri mekan, zaman ve karakteri yakalıyor. Onun bir insanlık öğrencisi olduğunu söyleyebilirim.”

Damon ekliyor: “Sunilikten hoşlanmaz. Sete geldiğim ilk gün bana sordu: ‘Yüzünde makyaj mı var?’ ‘Evet, biraz yaptılar.’ dedim. Makyajı hemen sildirdi.”

“Gus kendine inanılmaz derecede güvenir.” gözlemini dile getiriyor Krasinski. “Tatlı dilli ve sakindir çünkü insanlardan kendi üzerlerine düşeni yapmalarını beklediği esnada onun kafasında süreç ilerlemektedir.”

Holbrook yorumluyor: “İşin nasıl olacağı konusunda önceden tüm kararımı vermez. Ortaya sunacağınız tüm fikirlere karşı hazırlıklı ve açık görünür.”

DeWitt övgüyle anlatıyor: “Oyunculara ve ekibe serbestlik tanıyor. Gus, olup biten her şeyin dinamiğine uyum sağlayabiliyor. Her şey ona bir sahneyi daha iyi yapma konusunda ipucu veriyor. Kameranın hemen yanında oturuyor.”

Sandgren hatırlıyor: “Sahneleri durdurup fikir ve içgüdüler üzerine tartışırdık. Bir sahnede kameranın ne yapacağıyla ilgili öneri, oyuncuların gelirdi. Gus bana bu uygulamayı [yönetmen Bernardo] Bertolucci ve [görüntü yönetmeni Vittorio] Storaro’nun 1970’lerdeki filmlerinden aldığını söylemişti.

“Gus bir film izlemek istemiyor; gerçek bir şey seyretmek istiyor.”

McNairy ekliyor: “Gus size bakıyor; monitöre değil. Sette ona ilk sorum şu oldu: ‘Video köyü nerede?’ ‘Burada video köyü yok.’ ‘Gerçekten mi?’ dedim.”

“Çalışmak için harika bir atmosfer... Size daha fazla keşif imkanı veriyor. Çünkü bir monitörün etrafında bekleyip duran ve çekilen görüntüleri izlemekle zaman harcayan insanlar yok.”

Film, 30 gün gibi kısa ve dinamik bir çekim programında ortaya çıktı. Moore anlatıyor: “Bir yapımcı olarak Gus’un hem prodüksiyon sürecini hem de yaratıcı süreci nasıl mükemmel anladığını fark ettim.”

“İlk büyük filmim *Good Will Hunting*’di ve o zamandan beri de her çekimimin bir Gus Van Sant çekimi gibi olmasını istedim. Gus, ekibi de aklında bulundurarak kararlarını verir ve ihtiyaç duymayacağı çekimler için boşa vakit harcamaz.”

Van Sant son filmlerinde, yönetmen Terrence Malick’e atfettiği bir teknik uygulamakta: ‘Sessiz çekimler’... Bu teknik, aktör ve aktrislerin hiçbir diyalogun olmadığı sahnelerde yer almalarını gerektiriyor ve tüm repliklerini içlerinden söyleyerek duygularını yüzleri vasıtasıyla ifade etmelerine izin veriyor. “Terry belki bunları farklı bir şekilde kullanıyor, ama benim için çok değerli oldular” diyor Van Sant.

DeWitt anlatıyor: “Bu, Gus’un sahneyi bulduğumuzu düşünmesi ve bir diğer sahnenin çekimine geçmek üzere olmamız sonrasında yapılan bir şey. Ardından sessiz çekimi yapıyor. Sözsüz; ama bir pandomim değil. Karakterlerin düşüncelerini düşünmemiz ya da duygularını hissetmemiz gerektiği anlamına geliyor. Aynı şeyi yapan bir başka oyuncuyla yakın ilişki kurmalısınız. Ben bunu yapmayı gerçekten eğlenceli buldum.”

McDormand’ın düşüncesi: “Fikir ne kadar büyükse, sonuçta bu bir serim bölümü olmadığı için, sahne için daha büyük bir çerçeve elde edebilirsiniz.”

“Sessiz sahnelerin beni daha iyi bir aktör yaptığımı düşünüyorum.” diye görüş belirtiyor Titus Welliver. “Diyalogsuz bir sahneyi oynarken, gerekli inceliği dil kullanma kabiliyetiniz olmadan yakalamak zorundasınız. Duygusal düzeyde ‘dinlemelisiniz’ zira hiçbir şey söylenmiyor.”

“Bir aktör olarak büyük bir inanç sıçraması! Ama bir kez yaptığımda, tekrar yapmayı istediğim bir şey olduğunu anladım.”

Filmin kurgucusu Billy Rich anlatıyor: “Bu durum, kurgu işi esnasında Gus’a sahnenin konuşmalı versiyonundaki oyuncunun reaksiyonunu kullanma olanağı veriyor çünkü insanlar sessiz sahnelerde farklı performanslar sergileyebiliyorlar. Bu da karakterler için hikayede neler olup bittiğini izleyicinin anlamasını kolaylaştırır.”

Görüntü yönetmeni Linus Sandgren: “Oyunculardan farklı bir şeylerin çıkması inanılmazdı. Sessiz bir sahne çekileceği zaman heyecanlanıyordum.” diyor.

Promised Land, Sandgren’in Van Sant’la ilk işbirliğiydi ve yönetmenden, “*Drugstore Cowboy*’u izlediğimden beri bana ilham veren birisidir” diye bahsediyor. Sandgren, 35 mm’de çekilen filmin çekimlerine başlanmadan çok önce yönetmenle görüşüp yeni film için arzulanan görüntüyü yakalamak için çalışmalara başlamış.

Sandgren anlatıyor: “Sürece, karakterleri tartışarak başladık. Sonra 1970 ve 1980’lerden, Steve McCurry ve Stephen Shore gibi fotoğrafçılardan kalma pek çok arşiv fotoğrafına baktık.”

“Fikir, yaklaşık 30 yıl öncenin eski tip Amerika görünüşünü yakalamaktı. Bunun için de Kodachrome filminde doğal ışık kullanarak Leica kameralarla çekilmiş görüntülerden istifade ettik. Herkes ‘Super 8’ filmi hatırlıyor, ama biz daha çok 1980’lerdeki portrelerden Kodachrome kullanımı düşünüyorduk. Bunu tekrar yakalamak için yapılan çekimler daha natüralist olmamızı sağladı ve daha yüksek çözünürlük verdi. Ortamın dokusunu ve filmin mekanlarını en iyi bu görüntünün yakalayacağını hissettik.”

Van Sant ise şöyle diyor: “Linus ve ben, mekanlarla ilgilenmeye daima zaman ayırdık. Çekimlere devam ederken sürekli bir şeyleri düzelttik; sahnelerin çekildiği yere veya nasıl çekildiklerine göre reaksiyon gösterdik.”

Krasinski’nin ifadeleri: “Film çok güzel görünüyor. Linus’un Gus için çektiği şey, hikayeyi bizim yazdığımız senaryo kadar iyi anlatıyor.”

“Gus filmin aydınlatmasını mümkün olduğunca çok doğal ışık kullanarak yapmak istedi. Bu nedenle, daha organik bir görünüş yakalamak için negatif dolgu kontrastı kullandı.” diye belirtiyor Sandgren. “Filmin negatiflerini ortaya çıkarırken ‘pulp işleme’ gibi bir safhadan geçirdik.”

“Bu da normal film banyosu prosedürünün yerine, işlem esnasında filmin çekilmesi anlamına geliyordu. ‘Çekmek’, ‘itmenin’ karşıtıdır. Parlaklıklar korunur ve ‘grenlilik’ biraz daha azdır. Detaylar daha fazlaydı ve filmimizin farklı bir görünüme kavuşmasını sağladı. Bu da karakterlerin ve mekanların orijinalliğiyle uyumlu bir şeydi.”

“Bu orijinallikle paralel olarak” diyor Damon, “*Promised Land*’in karşılıklı konuşma ve yansımaları kolaylaştırması – ve cevapları açığa vurmaması bekleniyor. Ama ben, umut veren cevapların da olduğuna inanıyorum.”

“Umutluyum ki insanlar da bu karakterleri bizim sevdiğimiz kadar sevecekler; ve hikayemiz onları eğlendirecek.”

Krasinski şöyle diyor: “Film, ideal Amerika’yı; şimdi ve burada hala nasıl elde edilebilir olduğunu anlatıyor.”

“Matt ve ben pozitif insanlarız; ve filmimizin kalbinde, ‘işler iyiye gitmekle kalmayacak, aynı zamanda buna gitmenin tek yolu da bu işte bir arada olmak’ minvalinde bir inanış yatıyor. Neyse ki, kararlar hala elimizde.”

Cast Hakkında

MATT DAMON (Steve Butler)

Matt Damon, kameranın hem önü hem arkasındaki çalışmalarıyla onurlandırılmış bir sinemacı... Yakın zamanda Clint Eastwood'un gerçek hayat draması *Invictus*'ta Güney Afrikalı ragbi kahramanı Francois Pienaar'ı canlandığı performansı ile Akademi Ödülü, Sinema Oyuncuları Derneği (SAG) Ödülü ve Eleştirmenlerin Seçimi Ödülü için aday gösterildi. Damon ayrıca yine aynı performansla ve Steven Soderbergh'in *The Informant!*'ndaki başrolüyle çifte Altın Küre Ödülü adaylığı heyecanı yaşadı. Bay Damon kariyerinin daha evvelki yıllarında, çocukluk arkadaşı Ben Affleck'le beraber yazıp oynadığı, yönetmenliğini Gus Van Sant'in üstlendiği ve Damon'ın çıkış yaptığı film olarak gösterilen *Good Will Hunting*'le En İyi Özgün Senaryo Akademi Ödülü kazandı ve En İyi Erkek Oyuncu Oscar'ına da aday gösterildi. Bu film ona En İyi Senaryo dalında Altın Küre ödülü de getirirken, En İyi Erkek Oyuncu dalında da hem Altın Küre hem de Sinema Oyuncuları Derneği (SAG) Ödülü'ne aday gösterilmesini sağladı.

Damon daha sonra Bay Van Sant ile başka projelerde de buluştu: Rol aldığı *Finding Forrester*; Casey Affleck'le beraber oynadığı ve 'Van Sant - Damon - C.Affleck' üçlüsünün yazdığı *Gerry*, bu çalışmalar arasında... Damon, *Promised Land* de Van Sant ile tekrar buluşmuş oldu.

Bay Damon, Bay Soderbergh'le beraber de defalarca proje üretti. *Ocean's* üçlemesinde ve yine Participant Media için çekilen *Contagion*'da rol aldı. Son olarak da Michael Douglas'ı 'Liberace' olarak izlediğimiz televizyon filmi *Behind the Candelabra*'da 'Scott Thorson'ı canlandırarak başrol üstlendi.

Paul Greengrass yönetmenliğinde *The Bourne Supremacy* ve *The Bourne Ultimatum*'da (bu film 3 Akademi Ödülü kazandı) Jason Bourne rolünü üstlenen Damon, aynı karakteri serinin ilk filmi olan ve Doug Liman'ın yönettiği *The Bourne Identity*'de de canlandırmıştı. Bay Damon, Bay Greengrass'la üçüncü bir filmde, *Green Zone*'da da bulundu.

Damon şu filmlerde, filme ismini veren rolü üstlendi: Anthony Minghella'nın *The Talented Mr. Ripley*'si (Damon'a Altın Küre adaylığı getirdi) ve *Saving Private Ryan* (Film, Steven Spielberg'e gelen En İyi Yönetmen dahil 5 Akademi Ödülü kazandı); Damon ayrıca En İyi Film ve En İyi Yönetmen (Martin Scorsese) dahil 4 Akademi Ödülü kazanan *The Departed*'da da başrol oynadı. Bay Damon bu filmlerin son ikisindeki rol arkadaşlarıyla beraber Sinema Oyuncuları Derneği (SAG) Ödülleri'nde "En İyi Oyuncu Kadrosu Performansı" adaylığını paylaştı.

Damon'ın diğer filmleri arasında Jodie Foster ve Charlto Copley'le beraber rol aldığı, yakın zamanda gösterime girecek olan Neill Blomkamp'ın *Elysium*'u; Cameron Crowe'un *We Bought a Zoo*'su; Joel ve Ethan Coen'in *True Grit*'i; Emily Blunt'la başrolü paylaştığı George Nolfi'nin *The Adjustment Bureau*'su; Clint Eastwood'un *Hereafter*'ı; Robert De Niro'nun *The Good Shepherd*'ı; Stephen Gaghan'ın *Syriana*'sı; Terry Gilliam'ın Heath Ledger'a da rol verdiği *The Brothers Grimm*'i; Peter ve Bobby Farrelly'nin Greg Kinnear'lı *Stuck on You*'su; Billy Bob Thornton'un *All the Pretty Horses*'ı; Robert Redford'un *The Legend of Bagger Vance*'i; Kevin Smith'in *Dogma Jersey Girl* ve *Chasing Amy*'si; Francis Ford Coppola'nın *The Rainmaker* ve *Youth Without Youth*'u; John Dahl'ın *Rounders*'ı; Edward Zwick'in *Courage Under Fire*'ı; Walter Hill'in *Geronimo: An American Legend*'ı; John David Coles'un *Rising Son*'ı; Tommy Lee Jones'un televizyon filmi *The Good Old Boys*'u (***Promised Land***deki rol arkadaşı Frances McDormand'la beraber oynadılar); Robert Mandel'in *School Ties*'ı ve Damon'ın rol aldığı ilk uzun metraj film olma özelliği taşıyan Donald Petrie'nin *Mystic Pizza*'sı da yer alıyor.

Boston'da büyüyen Bay Damon, Harvard Üniversitesi'nde eğitim aldı ve ilk oyunculuk deneyimini de Amerikan Tiyatro Topluluğu'nda elde etti.

Damon, hayli övgü alan belgesel *The People Speak*'e hem uygulayıcı yapımcı hem de oyuncu olarak katkı da bulundu. Amerika'da History Channel tarafından yayınlanan film, Howard Zinn'in [A People's History of the United States](#) adlı kitabından uyarlandı. Bay Damon, En İyi Belgesel dalında Akademi Ödülü'ne layık görülen Charles Ferguson'un *Inside Job*'ında da anlatıcı sesin sahibiydi.

Matt Damon, film, televizyon ve yeni medya projeleri üretmek amacıyla Ben Affleck'le beraber LivePlanet adlı bir prodüksiyon şirketi kurdu. LivePlanet, ilk yazarlık ve yönetmenlik deneyimlerini yaşayan isimlere ait bağımsız filmlerin yapılış sürecini kronolojik olarak anlatan *Project Greenlight*'ın 3 Emmy ödüllü sezonunun prodüktörlüğünü yaptı: Bu filmler Pete Jones'un *Stolen Summer*'ı; Erica Beene'nin orijinal senaryosundan Efrem Pottle ve Kyle Rankin'in yönettiği *The Battle of Shaker Heights*; ve Marcus Dunstan ile Patrick Melton'ın yazdığı, John Gulager'in *Feast*'i... LivePlanet ayrıca James Moll'un yönettiği *Running the Sahara* adlı belgeselin de prodüksiyonunu üstlendi. Bay Damon'ın bugün film dahil pek çok alanda projeler üreten prodüksiyon şirketi Pearl Street Films'te Ben Affleck'le bir ortaklığı bulunuyor.

Bay Damon, bugün www.water.org olarak bilinen H2O Africa vakfının da kurucularından birisi...

JOHN KRASINSKI (Dustin Noble)

John Krasinski, David Foster Wallace'ın kitabı [Brief Interviews with Hideous Men](#)'i aynı adla bağımsız bir film olarak beyazperdeye uyarlarken, filmin yönetmenliğini ve yapımcılığını da üstlendi. Filmde Bobby Cannavale, Josh Charles, Dominic Cooper, Timothy Hutton, Christopher Meloni, Chris Messina, Max Minghella, Lou Taylor Pucci, ve Ben Shenkman gibi erkek oyuncuların yanı sıra Julianne Nicholson da rol aldı.

Bay Krasinski, NBC'nin hit olmuş dizisi *The Office*'ten rol arkadaşlarıyla beraber Sinema Oyuncuları Derneği (SAG) Ödülleri'nde Bir Komedi Dizisinde Ansaml Oyuncu Kadrosu Öne Çıkan Performans ödülünü 2 kez paylaştı. Bazı bölümlerini Bay Krasinski'nin yönettiği bu program, başka onurların yanı sıra Öne Çıkan Komedi Dizisi dalında Emmy Ödülü'ne de layık görüldü. Krasinski, 9 yılın ardından dizinin sona ereceği mevcut sezonun da yapımcılığını üstleniyor.

Massachusetts - Newton'da dünyaya gelen Krasinski, Brown Üniversitesi'nden oyun yazarı diplomasıyla mezun olduktan sonra Connecticut - Waterford'daki Ulusal Tiyatro Enstitüsü'nde de eğitim aldı.

Bay Krasinski, Focus Features adına ise daha önce 'Dave Eggers - Vendela Vida' ikilisinin yazdığı ve Sam Mendes'in yönettiği *Away We Go*'da Maya Rudolph'la beraber başrolü üstlendi. John Krasinski'nin Bay Mendes için çalıştığı ilk filmi ise *Jarhead*'di.

Krasinski'nin aktör olarak rol aldığı diğer filmler arasında Nancy Meyers'in *The Holiday* ve *It's Complicated*'ı (ikincisinde rol arkadaşlarıyla beraber Ulusal Sinema İnceleme Kurulu'nun Ansaml Oyuncu Kadrosu Ödülü'ne layık görüldü); Bill Condon'un *Dreamgirls* ve *Kinsey*'si; Ken Kwapis'in *License to Wed* ve *Big Miracle*'i; Christopher Guest'in *For Your Consideration*'i; sesiyle katkıda bulunduğu Chris Miller ve Raman Hui'nin *Shrek the Third*'ü; Gregg Araki'nin *Smiley Face*'i; George Clooney'nin *Leatherheads*'i; Luke Greenfield'in *Something Borrowed*'u (Ginnifer Goodwin ve Kate Hudson'la beraber rol aldı); ve Ry Russo-Young'in *Nobody Walks*'u (**Promised Land** deki rol arkadaşı Rosemarie DeWitt'le beraber oynadılar) da bulunuyor.

FRANCES McDORMAND (Sue Thomason)

Frances McDormand, Coen Kardeşler'in büyük takdir toplayan filmi *Fargo*'daki Akademi Ödülü getiren 'Marge Gunderson' rolü dahil pek çok filmdeki performansı ile dünyanın dört bir yanında sinema izleyicilerinin beğenisini kazandı. McDormand, Coen Kardeşler'le 4 film daha yaptı: *Blood Simple*, *Raising Arizona*, *The Man Who Wasn't There* ve kendisine Altın Küre Ödülü adaylığı getiren *Burn After Reading*...

En İyi Kadın Oyuncu Oscar'ı kazanmasına ek olarak Bayan McDormand, 3 Akademi Ödülü adaylığının daha onurunu yaşadı: Bunlar, Alan Parker'in *Mississippi Burning*'i; Cameron Crowe'un *Almost Famous*'ı ve Niki Caro'nun *North Country*'siydi.

McDormand'ın diğer filmleri arasında Bharat Nalluri'nin *Miss Pettigrew Lives for a Day*'i; Nicole Holofcener'in *Friends with Money*'si (En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu Spirit Ödülü); Lisa Cholodenko'nun *Laurel Canyon*'u; Nancy Meyers'in *Something's Gotta Give*'i; John Boorman'ın *Beyond Rangoon*'u; Bruce Beresford'un *Paradise Road*'u; Daisy von Scherler Mayer'in *Madeline*'i; Gregory Hoblit'in *Primal Fear*'i; John Sayles'in *Lone Star*'i; Alan Taylor'ın *Palookaville*'i; Curtis Hanson'un *Wonder Boys*'u (Michael Douglas'la beraber rol aldı); Michael Caton-Jones'un *City by the Sea*'si (Robert De Niro'yla beraber rol aldı); Mick Jackson'ın *Chattahoochee*'si (Gary Oldman'la beraber rol aldı); Sam Raimi'nin *Darkman*'i (Liam Neeson'la beraber rol aldı); Ken Loach'un *Hidden Agenda*'sı (Brian Cox'la beraber rol aldı); ve Robert Altman'ın *Short Cuts*'ı (En İyi Ansaml Oyuncu Kadrosu dalında Venedik Uluslararası Film Festivali Ödülü ve özel Altın Küre Ödülü) yer alıyor. Frances McDormand son olarak Michael Bay'in büyük gişe başarısı yakalayan filmi *Transformers: Dark of the Moon*'da; Paolo Sorrentino'nun *This Must Be the Place*'inde (Sean Penn'le beraber); animasyon filmi *Madagascar 3: Europe's Most Wanted*'da (yönetmenliğini Eric Darnell'in yaptığı bu filmde McDormand, 'kötü kadın' Kaptan Chantel DuBois'e sesiyle hayat verdi); ve Wes Anderson'ın *Moonrise Kingdom*'nda karşımıza çıktı.

McDormand, Broadway'de Daniel Sullivan'ın yönettiği David Lindsay-Abaire'in *Good People*'indeki performansı ile Tony Ödülü, Drama Desk Ödülü ve Outer Critics Circle Ödülü'ne layık görüldü. Diğer sahne performansları arasında ise Broadway'de Mike Nichols'un yönettiği *The Country Girl* (Morgan Freeman'la beraber oynadı); NY Theatre Workshop'ta Stephen Daldry'nin yönettiği Caryl Churchill'in *Far Away*'i; *A Streetcar Named Desire*'de Tony adaylığı getiren Stella performansı; Lincoln Center Theatre'da Daniel Sullivan'ın yönettiği Wendy Wasserstein'in *The Sisters Rosensweig*'i; The Public Theatre'daki *The Swan*; Dublin'deki Gate Theatre'da oynadığı *A Streetcar Named Desire* (bu kez Blanche olarak); ve Blue Light Theater Company'de Billy Crudup'la beraber oynadığı Dare Clubb'ın *Oedipus*'u yer almakta... McDormand, The Wooster Group'la da *To You, The Birdie!* ve *North Atlantic*'te performanslar sergiledi.

ROSEMARIE DeWITT (Alice)

2012'de sinema izleyicileri Rosemarie DeWitt'i başka bazı filmlerin yanı sıra şu çalışmalarda görme şansı buldular: Ry Russo-Young'ın *Nobody Walks*'u (***Promised Land*** den John Krasinski ve Olivia Thirlby'yle beraber); *Your Sister's Sister* (Emily Blunt ve Mark Duplass'la birlikte yazar/yönetmen Lynn Shelton için); ve Peter Hedges'in *The Odd Life of Timothy Green*'i (Jennifer Garner'la beraber). DeWitt yakın zamanda Bayan Shelton'la *Touchy Feely* adlı yeni bir filmde daha buluştu. (***Promised Land*** den Scoot McNairy'yle beraber rol aldılar).

Jenny Lumet'in yazdığı ve Jonathan Demme'nin yönettiği *Rachel Getting Married* adlı filmde Rosemarie DeWitt, Anne Hathaway'le beraber başroldeydi. Bu performansla Bayan DeWitt Toronto, Vancouver ve Washington D.C. Film Eleştirmenleri grupları tarafından Yılın En İyi Yardımcı Kadın Oyuncusu seçilirken, Spirit ve Gotham ödüllerine de aday gösterildi. DeWitt daha sonra, Bay Demme'yle NYC'deki Lucille Lortel Theatre'da Beth Henley'nin oyunu *Family Week*'in sahnelenmesinde tekrar buluştu.

Rosemarie DeWitt'in diğer filmleri arasında John Wells'in *The Company Men*'i (Ben Affleck'le beraber); ve Ron Howard'ın *Cinderella Man*'i de yer alıyor (*Cinderella Man*, DeWitt'in gerçek hayattaki büyükbabası James J. Braddock'un hikayesini anlatan bir film ve filmde Braddock'u Russell Crowe canlandırdı).

Bayan DeWitt'in televizyon çalışmaları arasında, 3 sezonun tamamında Toni Collette'le beraber rol aldığı *United States of Tara* ve aynı rolü tekrarladığı (Jon Hamm'la beraber oynadı) *Mad Men* yer alıyor.

DeWitt'in sahne işleri arasında ise şunlar var: Çehov'un *Üç Kızkardeş*'inde 'Maşa' (Williamstown Theatre Festival'da); John Patrick Shanley'nin *Danny and the Deep Blue Sea*'sinin yeniden canlandırması ve *Swimming in the Shallows*'taki (her ikisi de Second Stage) başrolü; Craig Lucas'ın *Small Tragedy*'indeki (Playwrights Horizons'ta) Fanny rolü (Ansambl Oyuncu Kadrosu Obie Ödülü'nü oyuncu arkadaşlarıyla paylaştı); ve *The Butter and Eggman* (Atlantic Theatre Company), *Dream Girl* (Zipper Theater), *St. Scarlet* (Ontological Theater), *Dead Reckoning* (Cherry Lane Theatre) ve *Frame 312* (Eugene O'Neill Center)...

Bayan DeWitt, Hofstra Üniversitesi Yaratıcı Araştırmalar mezunu ve ayrıca New York'taki Oyuncu Merkezi'nde de eğitim aldı.

SCOOT McNAIRY (Jeff Dennon)

Scoot McNairy son yıllarda her iki açıdan yeteneğiyle endüstrinin dikkatini çekmiş bir aktör ve yapımcı...

McNairy, 2010'da Britanya Bağımsız Film Ödülleri'nde Gareth Edwards'ın yazıp yönettiği ve büyük övgü alan bağımsız film *Monsters*'taki performansı ile En İyi Erkek Oyuncu dalında aday gösterildi. Bay McNairy, bir önceki yıl ise hem rol alıp hem de yapımcılığını üstlendiği *In Search of a Midnight Kiss* filmiyle Bağımsız Ruh Ödülleri'nde John Cassavetes Ödülü'ne layık görüldü [500.000\$ Altı Bütçeli En İyi Film]. Bu filmi yazan ve yöneten isim, Alex Holdridge'di.

McNairy'nin *Promised Land*'e ek olarak 2012'de izleyiciyle buluşan filmleri arasında Andrew Dominik'in *Killing Them Softly*'si (Brad Pitt, Ben Mendelsohn ve James Gandolfini'yle beraber oynadı) ve Ben Affleck'in *Argo*'su (Bay Affleck, Bryan Cranston ve John Goodman'la beraber rol aldı) da yer alıyor.

Bay McNairy yakın zamanda Lynn Shelton'ın *Touchy Feely*'sinde Ellen Page ve Allison Janney'yle beraber; ve Brad Pitt'le yeniden buluştuğu, Chiwetel Ejiofor'un da başrolde yer aldığı Steve McQueen'in *Twelve Years a Slave*'i ile de karşımıza çıkacak. McNairy'nin diğer filmleri ise Megan Griffiths'in *The Off Hours*'u (başrolde Amy Seimetz var); ve Terry Zwigoff'un *Art School Confidential*'1...

McNairy ayrıca büyük ilgi gören diziler *Six Feet Under*, *My Name is Earl*, *The Shield*, *CSI*, *How I Met Your Mother* ve (yinelenen bir karakter olarak) *Bones*'ta da konuk oyuncu olarak yer aldı.

Bay McNairy, John Pierce'la beraber The Group Films'i kurdu. The Group Films şu anda başrollerini Rene Russo ve Michael Peña'nın paylaştığı G.J. Echternkamp'ın *Frank and Cindy*'sinin (aynı adı taşıyan ödüllü belgeselden uyarılma) post prodüksiyonunu yapıyor.

TITUS WELLIVER (Rob)

Titus Welliver, Ben Affleck'in yönettiği 3 uzun metraj filmde rol aldı: *Gone Baby Gone*, *The Town* ve *Argo*.

Welliver'in diğer işleri arasında Oliver Stone'un *The Doors*'u; Lee Tamahori'nin *Mulholland Falls*'u; Philip Kaufman'ın *Twisted*'i; Reggie Rock Bythewood'un *Biker Boyz*'u; Bette Gordon'un *Handsome Harry*'si; Asger Leth'in *Man on a Ledge*'i ve *Once in the Life* da (yazan ve yöneten Laurence Fishburne ile beraber) de bulunmakta...

Welliver, Bay Fishburne'le daha önce *Once in the Life* filmine temel oluşturan *Riff Raff*'ta da rol almıştı. Bay Welliver'in diğer sahne işleri arasında *American Buffalo*, *Naked at the Coast* ve *Henry IV, Part 1*'de yer alıyor.

Televizyon izleyicisi onu *Deadwood* ve *Lost* gibi önemli dizilerde; ve savcı Glenn Childs rolünde Julianna Margulies'le beraber *The Good Wife*'tan da hatırlayacaklardır. Welliver ayrıca konuk oyuncu olarak *Sons of Anarchy*, *Touch*, *NYPD Blue* ve *CSI*'da da rol alırken, *Brooklyn South* ve *Big Apple* dizilerinde başrolde karşımıza çıktı.

Welliver, Connecticut doğumlu... Babası dünyaca ünlü bir peyzaj sanatçısı olan Neil Welliver; annesi ise bir moda illüstratörüydü. Titus Welliver'in kendisinin de ressamlık geçmişi var ve sinemadan arta kalan vakitlerinde bu tutkusuyla da sıklıkla ilgileniyor.

HAL HOLBROOK (Frank Yates)

Hal Holbrook 1925'te Cleveland'da doğdu ama çocukluğunun büyük bölümü Massachusetts - South Weymouth'ta geçti. 12 yaşındayken gönderildiği Culver Askeri Akademisi'nde oyunculuğu 'otoriteden kaçış yolu' olarak keşfetti. İdeal bir asker adayı değildi ama Culver'da kendisine aşılana disiplin hayatını kurtardığını düşünüyor.

1942 yazında Cleveland'daki Cain Park Theatre'da *The Man Who Came to Dinner*'ı oynadığında, bu işten ilk kez profesyonel olarak para kazandı. Aynı kış Ohio'daki Denison Üniversitesi'ne girdi ve yaşam boyu akıl hocası olarak faydalanacağı Edward A. Wright'ın da gözetiminde tiyatro eğitimi aldı. 2. Dünya Savaşı esnasında 3 yıl Ordu Mühendisi olarak görev yaptı.

Bay Holbrook'un savaş sonrası Denison'da oynadığı Mark Twain rolü büyük beğeni topladı. İlk eşi Ruby'yle beraber 2 kişilik bir gösteri hazırladılar ve Holbrook, Shakespeare'den Twain'e çeşitli isimleri canlandırma şansı yakaladı. Mezuniyet sonrası Güneybatı'da bir okul turnesi gerçekleştirip 30 haftada 307 performans sergilediler. Mark Twain olarak ilk solo performansı ise 1954'te Pennsylvania'daki Lock Haven State Teachers College'da geldi.

Aynı sene bir gündüz TV dizisi olan *The Brighter Day*'de sağlam bir rol elde etti. Bay Holbrook bu dizinin çekimleri esnasında bir yandan da Greenwich Village gece kulübünde Twain'i tiyatroseverlerle buluşturmayı sürdürdü. Kulüpteki 7 ayda 2 saatlik performansını geliştirip zamanlamasını ayarlamayı da öğrendi. Dizideki repliklerini 7. Cadde metrosunda ezberliyordu. Onu izleyen Ed Sullivan, Twain performansını bir ulusal televizyona taşıdı.

Mark Twain'i 5 yıl boyunca Amerika'nın dört bir yanında ufak kasabalar dahil pek çok yerde oynayıp araştırdıktan ve materyal topladıktan sonra Holbrook, 1959'da New York - Broadway'de küçük bir tiyatro açtı. Eleştirilenlerden övgü alan tiyatro kısa süre içinde başarıyı yakaladı. New York'ta 22 hafta performanslar sergiledikten sonra yeniden ülke çapında turneye çıktı. Edinburgh Festivali'nde Başkan Eisenhower tarafından da izlendi. Dışişleri Bakanlığı desteğiyle Avrupa turnesine çıktı ve 2. Dünya Savaşı sonrası Demir Perde'nin ardına giden ilk Amerikan drama performansının baş aktörü oldu.

Bay Holbrook'un şöhreti yayılıyordu. Connecticut – Stratford'daki Shakespeare Festival Theatre'da sergilenen *Henry IV, Part I*'de Hotspur'u; Broadway'de *Abe Lincoln in Illinois* oyununda *Abe Lincoln*'ü oynadı. 1963'te New York'ta ilk Lincoln Center Repertory Company'ye katıldı ve *Marco Millions*, *After the Fall*, *Incident at Vichy* ve *Tartuffe*'de rol aldı. Broadway şovları arasında ise *The Glass Menagerie*, *The Apple Tree*, *I Never Sang for My Father*, *Man of La Mancha* ve *Does a Tiger Wear a Necktie?* yer alıyordu.

1966'da Mark Twain olarak New York'ta ikinci kez sahne aldı (bu kez Broadway'de) ve Tony Ödülü ile Drama Critics Circle Ödülü'ne layık görüldü. 1967'de CBS televizyonu için özel olarak hazırladığı *Mark Twain Tonight!*'i 30 milyon kişi izledi ve bu performans Holbrook'a Emmy Ödülü adaylığı getirdi.

1970'te çok ses getiren ve 5 Emmy Ödülü kazanan bir TV dizisi olan *The Senator*'da başrol üstlendi. Dizi 1 yılın ardından iptal edildi. Holbrook'un kariyerinde 12 Emmy Ödülü adaylığı bulunuyor ve bunların 5'inde Emmy Ödülü kazandı. Ödül getiren performansları *The Senator*, televizyon filmi *Pueblo* (yönetmen Anthony Page), mini diziler *Carl Sandburg's Lincoln* (yönetmen George Schaefer) ve *Portrait of America*'daki sunucu/anlatıcı rolleriydi. Holbrook ayrıca *Evening Shade* dizisinde başrolde ve *The West Wing*, *ER*, *Sons of Anarchy* ve *Designing Women* gibi önemli dizilerde konuk oyuncu olarak karşımıza çıktı.

Bay Holbrook'un film kariyeri 1966'da Sidney Lumet'in yönettiği *The Group* ile başladı. O günden bu yana sinemaseverler Bay Holbrook'u 40'tan fazla filmde izlediler. Bu filmlerden bazıları Martin Ritt'in *The Great White Hope*'u; Ted Post'un *Magnum Force*'u; Jack Smight'in *Midway*'i; Alan J. Pakula'nın *All the President's Men*'i; Fred Zinnemann'ın *Julia*'sı; Peter Hyams'ın *Capricorn One*'i; John Carpenter'ın *The Fog*'u; George A. Romero'nun *Creepshow*'u; Oliver Stone'un *Wall Street*'i; Sydney Pollack'ın *The Firm*'ü; George Tillman Jr.'ın *Men of Honor*'ı; Frank Darabont'un *The Majestic*'i; Sean Penn'in *Into the Wild*'ı (Holbrook bu performansıyla Akademi Ödülü ve SAG Ödülü

adaylığı heyecanı yaşadı), Scott Teems'in *That Evening Sun*'ı; Francis Lawrence'ın *Water for Elephants*'ı; ve Steven Spielberg'in *Lincoln*'üydü.

Holbrook New York sahnelerinde (*Buried Inside Extra, The Country Girl, King Lear, An American Daughter*); bölge tiyatrolarında (*Our Town, Uncle Vanya, King Lear, The Merchant of Venice, A Life in the Theatre, ve Be My Baby ve Southern Comforts*, son ikisinde eşi Dixie Carter'la beraber) oyunlarda rol aldı. Ayrıca ulusal turnede *Death of a Salesman*'de de oynadı.

New York'a 3 dönüş ve Bay Twain'in doğumunun 150. Yılı olan 1985'teki dünya turnesi dahil olmak üzere Holbrook, Mark Twain'i her sene oynadı. 2012'de üst üste 59 yıl sergilenen tek kişilik gösteri *Mark Twain Tonight!*, belki de tiyatro tarihinin en uzun soluklu şovu... Bay Holbrook, Twain materyalini her sene artırıyor; dönemimize uygun olarak düzenliyor ve keskinleştiriyor. Belirlenmiş bir programı yok ve nasıl bir performans sergileyeceğine doğaçlama karar veriyor.

Haziran 1980'de 12 metrelik yelkenlisi Yankee Tar ile San Francisco'dan Hawaii'ye tek el Transpac Yarışı'nda yer aldı ve tek başına 2.400 deniz mili seyahat etti. Ayrıca Güney Pasifik'ten Tahiti, Yeni Zelanda, Fiji Adaları ve daha pek çok yere yelkenlisiyle seyahatler gerçekleştirdi. Bunların bazılarında 2010'da aramızdan ayrıldığında 26 yıldır evli olduğu Dixie Carter da kendisine eşlik etti.

Bay Holbrook'un Ohio State ve Hartford Üniversiteleri'nden İnsani Bilimler Fahri Doktorasının yanı sıra Ursinus College ve Elmira College'dan da İnsani Bilimler; Kenyon College ve mezunu olduğu Denison Üniversiteleri'nden Güzel Sanatlar dallarında Fahri Doktorası bulunmakta... Holbrook 1996'da Edwin Booth Ödülü ve 1998'de Washington, DC'deki Shakespeare Theatre'dan William Shakespeare Ödülü'yle de onurlandırıldı. 2000'de New York Theatre Hall of Fame'e dahil edilen Holbrook, 2003'te ABD Başkanı'ndan Ulusal İnsanlık Hizmet Madalyası aldı; 2010'da ise Amerikan Sanat ve Edebiyat Akademisi'nden bir madalyayla onurlandırıldı.

Anılarını 2 cilt halinde anlattığı *Harold*'un ilk cildi 2011'de basıldı. Los Angeles ve Tennessee'de yaşayan Bay Holbrook, ikinci cilt üzerinde çalışmalarını sürdürüyor.

Filmin Yapımcıları Hakkında

GUS VAN SANT (Yönetmen)

Gus Van Sant, yönettiği ilk uzun metraj film olan ve En İyi Bağımsız/Deneysel Film dalında Los Angeles Film Eleştirmenleri Vakfı ödülü kazanan 1985 yılı yapımı *Mala Noche*'den bu yana hem izleyiciler hem de eleştirmenler tarafından beğeniyle takip ediliyor.

Diğer işleri arasında Matt Dillon ve Kelly Lynch'in rol aldığı *Drugstore Cowboy*, River Phoenix ve Keanu Reeves'li *My Own Private Idaho*, Uma Thurman'ı başrolde izlediğimiz *Even Cowgirls Get the Blues* ve *To Die For* da yer alıyor. Bunlardan sonuncusu Cannes ve Toronto Uluslararası Film Festivalleri'nde gösterilip Nicole Kidman'a En İyi Kadın Oyuncu Altın Küre Ödülü getirdi.

Bay Van Sant'in bir sonraki filmi *Good Will Hunting*, ona En İyi Yönetmen dalında Akademi Ödülü adaylığı getirdi. En İyi Film dahil 8 dalda daha Oscar'a aday olan film, En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu (Robin Williams) ve En İyi Özgün Senaryo (Ben Affleck ve Matt Damon) dallarında heykelciği kapmayı başardı.

Ardından *Psycho*'nun tartışmalı yeniden çevrimi (sahnesi sahnesine tekrar çekilen ilk uzun metraj filmi) ve *Finding Forrester*'i çeken Van Sant, *Gerry* ile bağımsız film köklerine döndü. Van Sant, *Gerry*'nin senaryosunu da filmin aktörleri Matt Damon ve Casey Affleck'le beraber yazdı. Bu deneyim, onu büyüdüğü yer olan Portland'da gerçek mekanlarda çektiği ve çaylak oyuncularla çalıştığı *Elephant*'ı yazıp yönetmeye teşvik etti. *Elephant*, 2003 Cannes Uluslararası Film Festivali'nde hem büyük ödülü (Altın Palmiye) hem de En İyi Yönetmen ödülünü getirdi.

Başrolde Michael Pitt ve Lukas Haas'ın yer aldığı *Last Days*, 2005 Cannes Uluslararası Film Festivali'nde Teknik Büyük Ödül'le (Leslie Shatz'ın ses tasarımı) onurlandırıldı. Bay Van Sant bir sonraki projesi olan *Paranoid Park*'ta (Blake Nelson'ın aynı adlı romanından uyarlandı) yine genç oyunculara yöneldi. Film, yönetmene 2007 Cannes Uluslararası Film Festivali'nde 60. Yıl Ödülü'nü getirdi.

Van Sant daha sonra Focus Features için biyografik bir dram olan *Milk*'i yönetti. *Milk*, Bay Van Sant'a ikinci kez En İyi Yönetmen Akademi Ödülü adaylığını getirdi. En İyi Film dahil 7 dalda daha Oscar adayı olan *Milk*, En İyi Erkek Oyuncu (Sean Penn) ve En İyi Özgün Senaryo (Dustin Lance Black) dallarında Oscar heykelciği getirdi.

Van Sant daha sonra Mia Wasikowska ve Henry Hopper'ın başrolü paylaştığı ve Dünya prömiyeri 2011 Cannes Uluslararası Film Festivali'nde yapılan aşk öyküsü *Restless*'in hem yönetmenliğini hem yapımcılığını üstlendi. Ayrıca başrol oyuncusu Kelsey Grammer'a Altın Küre getiren televizyon draması *Boss*'un açılış bölümünü yönetti. Bay Van Sant bu dizinin aynı zamanda uygulayıcı yapımcısıydı.

Gus Van Sant kariyeri boyunca kısa filmler yapmaktan da vazgeçmedi. Bu çalışmaları arasında, William S. Burroughs'un kısa öyküsü "The Discipline of D.E."nin uyarlaması da vardı ve New York Film Festivali'nde gösterildi. 1996'da Allen Ginsberg'in kendi şiirini okuduğu "Ballad of the Skeletons"u yönetti (Paul McCartney ve Philip Glass'ın müzikleri eşliğinde)... Bu kısa film ilk olarak Sundance Film Festivali'nde görücüye çıktı. Van Sant'ın diğer kısa filmleri arasında *Five Ways to Kill Yourself*, *Thanksgiving Prayer* (William S. Burroughs'la tekrar buluştu), "Le Marais" (*Paris, je t'aime*'in bir parçası) ve "Mansion on the Hill" de var. Bunların sonuncusu, 2008 tarihli ve B.M. fonu destekli bir proje olan *8*'in bir parçasıydı. Proje, dünyamızın yüz yüze kaldığı temel sorunlara bilinci artırmak için yaratılmıştı.

Kentucky – Louisville’de dünyaya gelen Van Sant, lisans eğitimini Rhode Island Tasarım Okulu’nda tamamladıktan sonra Hollywood’a taşındı. Kariyerinin başlarında New York’ta 2 yıl geçirdi ve Madison Avenue için reklamlar üretti. Daha sonra Oregon – Portland’a geçti ve burada hem yönetmenlik hem yapımcılık çalışmalarının yanı sıra diğer yetenekleri olan ressamlık, fotoğrafçılık ve yazarlık üzerine de faaliyetlerde bulundu.

1995’te 108 Portraits (108 Portre) (Twelvetrees Press) adıyla bir fotoğraf dizisi yayımlayan Van Sant’ın, filmciliği hicivli bir dille anlatan ilk romanı Pink (Pembe) (Doubleday) de 1997’de okurla buluştu.

Kendisi de uzun süredir müzisyenlik yapan Bay Van Sant; David Bowie, Elton John, Red Hot Chili Peppers ve Hanson başta olmak üzere pek çok sanatçı ve grubun müzik videolarının da yönetmenliğini yaptı.

JOHN KRASINSKI (Senaryo; Yapımcı)

Lütfen yukarıdaki biyografiye bakınız.

MATT DAMON (Senaryo; Yapımcı)

Lütfen yukarıdaki biyografiye bakınız.

CHRIS MOORE (Yapımcı)

Chris Moore, Hollywood’da 1989’dan beri yapımcı olarak filmlere katkıda bulunuyor. Gus Van Sant’ın *Good Will Hunting*’inde de yapımcılardan birisi Moore’du. En İyi Film ve En İyi Yönetmen dahil 9 dalda Akademi Ödülü’ne aday gösterilen film, En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu (Robin Williams) ve En İyi Özgün Senaryo (Ben Affleck & Matt Damon) dallarında Oscar kazandı.

Moore, 2012’de tüm dünyada büyük ilgi gören *American Reunion* (yazan ve yöneten Jon Hurwitz & Hayden Schlossberg) dahil *American Pie* filmlerinin dördünün de yapımcısıydı. Bay Moore’un yakın zamanda yapımcılığını üstlendiği bir diğer başarılı proje ise, George Nolfi’nin yönettiği, Matt Damon ve Emily Blunt’ın başrolü paylaştığı *The Adjustment Bureau*’ydu.

Bay Moore şu filmlerin de yapımcısı: John Dahl’ın *Joy Ride*’ı (başrolde Paul Walker); Mike Barker’ın *Best Laid Plans*’i; (başrolde Reese Witherspoon) ve John Frankenheimer’in *Reindeer Games*’i (başrolde Ben Affleck ve Charlize Theron). Uygulayıcı yapımcılığını yaptığı filmler arasında ise 2 kült film de var: Rob McKittrick’in *Waiting...*’i (başrolde Ryan Reynolds ve Anna Faris) ve John Gulager’in *Feast*’i...

Bay Moore, filmcilik mesleği hakkında çığır açan bir TV dizisi olan *Project Greenlight*’ın yaratıcılarından biri ve uygulayıcı yapımcısıydı. Amerika’da History Channel’da yayımlanan ve Howard Zinn’in *A People’s History of the United States*’inden uyarlanan ünlü belgesel *The People Speak*’in de uygulayıcı yapımcı ve yönetmenlerinden biriydi.

2011’de Bay Moore, Bob Roback’la beraber The Media Farm’ı kurdu. Şirketin *Promised Land* haricinde başka pek çok saygın projesi de bulunuyor.

GUS VAN SANT (Uygulayıcı Yapımcı)

Lütfen yukarıdaki biyografiye bakınız.

RON SCHMIDT (Uygulayıcı Yapımcı)

Ron Schmidt yakın zamanda büyük övgü alan *Bandslam*'in (yönetmen Todd Graff ve başrolde Aly Michalka) yapımcılığını; *Letters to Juliet*'in (yönetmen 2011'de aramızdan ayrılan Gary Winick ve başrolde Amanda Seyfried) uygulayıcı yapımcılığını; ve Daniel Barnz'ın *Won't Back Down*'ünün (2012'nin en çok ses getiren filmlerinden biri, başrolde Viola Davis ve Maggie Gyllenhaal vardı) yine uygulayıcı yapımcılığını üstlendi.

Wes Craven'ın *Scream 4*'ü; Robert Ben Garant'ın *Balls of Fury*'si ve Craig Brewer'ın *Black Snake Moan*'u, Schmidt'in uygulayıcı yapımcılığını üstlendiği diğer filmlerden birkaçı...

Bay Schmidt ayrıca Robert Rodriguez ve Frank Miller'ın *Sin City*'si gibi filmlerde birim prodüksiyon müdürü olarak da görev yaptı.

New Jersey'li olan Schmidt, Syracuse Üniversitesi'nden mezun oldu ve film kariyerine 1992'de Los Angeles't start verdi.

JEFF SKOLL (Uygulayıcı Yapımcı)

Jeff Skoll bir hayırsever ve sosyal girişimci... Skoll Foundation, Participant Media ve Skoll Global Tehditler Fonu'nun kurucusu ve başkanı olarak dünyada sürdürülebilir barış ve refah için vizyonuyla önemli projelere hayat veriyor.

Bay Skoll, 2004'te Participant Media'yı, "iyi anlatılmış bir hikayenin toplumsal değişime ilham verme gücü vardır" inancıyla kurdu. Şirketin filmleri de sosyal eylem ve savunma kampanyalarına parmak basan filmler oldu.

Skoll, yaklaşık 3 düzine filmin uygulayıcı yapımcılığını üstlendi ve bu filmler şu ana dek toplam 22 adaylıktan 5 Akademi Ödülü kazandı. Participant'ın filmlerinden bazıları şunlar: George Clooney'nin *Good Night, and Good Luck*'ı; Niki Caro'nun *North Country*'si; Stephen Gaghan'ın *Syriana*'sı; Davis Guggenheim'in *An Inconvenient Truth and Waiting for "Superman;"*i; Marc Forster'ın *The Kite Runner*'ı; Mike Nichols'un *Charlie Wilson's War*'ı; Thomas McCarthy'nin *The Visitor*'ı; Louie Psihoyos'un *The Cove*'u; Lucy Walker'ın *Countdown to Zero*'su; Robert Kenner'ın *Food, Inc.*'i; Tate Taylor'ın *The Help*'i; Steven Soderbergh'in *Contagion*'u; John Madden'ın *The Best Exotic Marigold Hotel*'i ve Steven Spielberg'in *Lincoln*'ü...

Participant, 2009'da dijital bir online Social Action Network™ olan ve insanların hayatlarını şekillendiren temel sorunlarla ilgilenen www.TakePart.com ağını açtı. TakePart, 2012'de MSN üzerinden bir dijital magazin ve bir de YouTube ağına start verdi.

JONATHAN KING (Uygulayıcı Yapımcı)

Jonathan King, 2007'de katıldığı Participant Media'da prodüksiyon başkan yardımcısı olarak görev yapıyor. Participant'ın filmleri, sosyal eylem ve savunma kampanyalarını destekleyen filmler... Bay King'in uygulayıcı yapımcı olarak görev aldığı filmlerden birkaçı şunlar: *The Best Exotic Marigold Hotel* (yönetmen John Madden); Steven Soderbergh'in *Contagion*'u; Steven Spielberg'in *Lincoln*'ü; Pablo Larrain'ın *No*'su; Ric Roman Waugh'un *Snitch*'i ve Diego Luna'nın yönetmen koltuğunda oturduğu *Chavez*...

Jonathan King, Participant'a katılmadan önce Focus Features'ta prodüksiyon başkan yardımcısıydı. Daha önce Laurence Mark Productions'ta prodüksiyonlar başkanı olarak görev yaptı. Akademi Ödüllü *Dreamgirls*, Scott Frank'ın yazıp yönettiği *The Lookout* gibi önemli filmlere katkıda bulundu. Bay

King ayrıca Gus Van Sant'ın *Finding Forrester*'ında da (başrolde Sean Connery ve Rob Brown) uygulayıcı yapımcılardandı.

Bay King'in bağımsız filmcilik geçmişi de bulunuyor. Bu dönemde yapımcılığını üstlendiği filmlerden ikisi Audrey Wells'in *Guinevere*'i ve Sebastian Gutierrez'in *Judas Kiss*'i...

Tarih ve Film Prodüksiyonu eğitimi alan Jonathan King, Miramax Films'te de çalıştı.

LINUS SANDGREN, FSF (Görüntü Yönetmeni)

Stockholm'lü olan ve ABD'de yaşayan Linus Sandgren, 2011 ve 2012'de 4 farklı reklam filmindeki görüntü yönetmenliğinden dolayı 3 Cannes Lions Gümüş Ödülü, 1 Clio Altın Ödülü ve 1 de Mobius Altın Ödülü'ne layık görüldü.

Sandgren, sanat ve film alanlarında eğitim aldıktan sonra kariyerine müzik ve reklam videolarında görüntü yönetmenliği yaparak başladı. İsveç filmlerinde de sıklıkla görev alıp, uzun metraj film yapım süreci hakkında deneyim kazandı.

Bay Sandgren 2005'te ilk uzun metraj filmi *Storm*'u çektiğinde (yönetmenliğini Måns Mårilind ve Björn Stein'in yaptığı film, büyük beğeni topladı), 1964'ten beri her yıl verilen ve İsveç'in resmi film ödülü olan Guldbagge'yi kazanan en genç görüntü yönetmeni unvanını yakaladı.

2009'da ilk Amerikan uzun metraj filmi *Shelter*'da yönetmenler Måns Mårilind ve Björn Stein'la tekrar buluştu. Filmde başrolü Julianne Moore ve Jonathan Rhys Meyers paylaştı.

Bay Sandgren aynı zamanda bazı kısa film, TV filmi ve mini dizilerin de görüntü yönetmenliğini yaptı.

BILLY RICH (Kurgu)

Chicago'lu olan Billy Rich aslında oto tamirciliği eğitimi aldı. Fakat ek iş olarak geceleri bir TV prodüksiyon şirketinde çalışırken, kurgu işine ilgi ve yeteneğinin bulunduğunu fark etti. İlk uzun metraj deneyimi, prodüksiyon asistanı olarak görev aldığı Bruce LaBruce & Rick Castro'nun kült filmi *Hustler White* oldu.

2001'e kadar bazı televizyon programları ve kaykay videolarında kendini geliştiren Rich'in kariyerindeki dönüm noktası, Akademi Ödüllü film kurgucusu Pietro Scalia'nın onu Ridley Scott'ın *Black Hawk Down*'ında asistan kurgucu olarak yanına almasıyla gerçekleşti. Scalia, Rich'e akıl hocalığı yaptı ve onu yetiştirdi. İkili, John Dahl'ın *The Great Raid*'i ve Bay Scott'ın 3 filmi *Body of Lies*, *Robin Hood* ve *American Gangster*'da da beraber çalıştı. Bay Scott, Michael Cuesta'nın yönettiği *Tell Tale*'in kurgu görevini de Bay Rich'e verdi.

Bay Rich ayrıca Marc Forster'ın *Machine Gun Preacher*'ında kurguda Matt Chessé'yle beraber çalıştı; Peter Berg'in *Battleship*'inde ise kurgu görevini tek başına üstlendi.

Rich, *Promised Land*'in yönetmeni Gus Van Sant'a *Good Will Hunting*'in kurgusunu yapan Bay Scalia tarafından tavsiye edildi.

Bay Rich kurgu odasında olmadığı zamanlarda Güney Kaliforniya'nın fazla keşfedilmemiş sahillerinde sörf yapmayı seviyor.

DANIEL B. CLANCY (Yapım Tasarımcısı)

Daniel B. Clancy, *Promised Land*'in yönetmeni Gus Van Sant'la daha önce de TV dizisi *Boss*'ta Yapım Tasarımcısı olarak çalıştı. Yine Yapım Tasarımcısı olarak görev aldığı uzun metraj filmler arasında Ron Howard'ın *The Dilemma*'sı; Alfred De Villa'nın *Nothing Like the Holidays*'i; ve Tom Vaughan'ın *So Undercover*'ı da var. Clancy pek çok TV reklamı ve dizi pilot bölümlerinde de Yapım Tasarımcılığını üstlendi.

Aslen Chicago'lu olan Bay Clancy, Güney Illinois Üniversitesi Reklam ve Ticari Grafik mezunu... Kariyerine reklam dünyasında başlayıp daha sonra eğlence sektörüne geçiş yaptı. Film kariyerine, prodüksiyon asistanlığı yaptığı Bay Hughes'un *Uncle Buck*'ı ile başladı. Efsanevi set dekoratörü Nancy Haigh'tan eğitim aldı.

Clancy kısa süre içinde film ve televizyon sektörünün 1 numaralı set dekoratörü haline geldi. Bu alanda katkı yaptığı filmlerden birkaçı: Chris Columbus'un iki *Home Alone* filmi; Peyton Reed'in *The Break-Up*'ı; Joel Schumacher'in *The Number 23*'si; Mikael Håfström'un *Derailed* ve *1408*'i; Ben Stiller's *Tropic Thunder*'ı; Peter Billingsley'nin *Couples Retreat*'i; Dan Bradley'nin *Red Dawn*'ı ve Steven Soderbergh'in *The Informant!*'ı (Bu filmde *Promised Land*'den Matt Damon başroldeydi)...

Dennis Gassner, Allan Cameron ve Richard Sylbert gibi büyük yapım tasarımcılarının yanında yetişen Bay Clancy, ardından prodüksiyon tasarımcılığına geçiş yaptı. Clancy bu yeteneğini kullanarak önemli filmlerde yeni dünyalar yaratmayı sürdürüyor.

JULIET POLCSA (Kostüm Tasarımcısı)

Juliet Polcsa'nın Kostüm Tasarımcısı olarak en bilinen işi, klasikler arasına girmiş televizyon dizisi *The Sopranos*... Dizinin sadece 4 bölümü hariç tüm bölümlerinde kostümler onun elinden çıkarken, Polcsa bu süreçte 4 Emmy Ödülü adaylığı elde etti; 1 Kostüm Tasarımcısı Guild Ödülü kazandı ve New York Women in Film and Television'ın her yıl düzenlediği "Designing Hollywood" organizasyonunda da onurlandırıldı.

Fashion Institute of Technology'de moda tasarımı master'ı yapan Bayan Polcsa, 1985'ten bu yana kostüm dizaynı işinde çalışıyor. NY – Ithaca'daki Hangar Theatre'da kostüm mağazası işletip, Parsons-Meares mağazasında da çalıştı. *Song & Dance*, *The Phantom of the Opera*, *Starlight Express* gibi Broadway şovlarında görev aldı. Broadway prodüksiyonu *La Bête*'nin asistan Kostüm Tasarımcısıydı. Daha sonra da *Metro* dahil pek çok Broadway şovu ve müzikali için kostüm tasarladı. shows as well as the Broadway musical *Metro*.

Yıllar boyunca ünlü Kostüm Tasarımcılarının yanında asistanlık yaptı. Bu isimler arasında Ann Roth (Sydney Pollack'ın *Sabrina*'sı), Hope Hanafin (Gillies Mackinnon'ın *A Simple Twist of Fate*'i), Cynthia Flynt (Penny Marshall'ın *The Preacher's Wife*'ı) ve Susan Lyall (Jodie Foster'ın *Little Man Tate*'i) de var.

Bayan Polcsa'nın daha sonra Kostüm Tasarımcısı olarak görev yaptığı filmler ise Stanley Tucci'nin *Big Night*'ı ve *The Impostors*'ı ve Joe Gould's *Secret*'ı; Anthony ve Joe Russo'nun *Welcome to Collinwood*'u; Lloyd Kramer'ın televizyon filmi *For One More Day*; Kevin Smith'in *Jersey Girl* ve *Cop Out*'u; Antoine Fuqua'nın *Brooklyn's Finest*'ı Kieran ve Michele Mulroneynin *Paper Man*'i ve Jason Winer'in *Arthur*'u da var.

Juliet Polcsa'nın televizyon işleri arasında *The Sopranos*'a ek olarak *Rubicon*; büyük ilgi gören *Person of Interest*'in pilot bölümü ve Gus Van Sant'la ilk işbirlikleri olan *Boss*'un ilk sezonu da var.

DANNY ELFMAN (Müzik)

Los Angeles'lı Danny Elfman, 30 yıldan fazla bir süredir film dünyasının önde gelen bestecileri arasında yer alıyor.

Promised Land'in yönetmeni Gus Van Sant ile daha evvelş *To Die For*, *Restless*, *Good Will Hunting* ve *Milk*'te de çalışan Elfman, bunlardan son ikisiyle Akademi Ödülü'ne de aday gösterildi. Danny Elfman ayrıca Barry Sonnenfeld'in *Men in Black* ve Tim Burton'un *Big Fish*'iyle de Oscar adaylığı heyecanını yaşadı. *Big Fish* ona Altın Küre Ödülü adaylığı da getirdi.

Sinemaseverler onun eşsiz sound ve stilini 4 düzine filmin müziklerinden hatırlayacaklardır. Bunlardan birkaçı, öncelikle Tim Burton'un filmleri *Pee-Wee's Big Adventure*, *Beetlejuice*, *Batman* (Grammy Ödülü kazandırdı), *Edward Scissorhands* ve *Alice in Wonderland* (Altın Küre adaylığı getirdi). Ayrıca Henry Selick'in *The Nightmare Before Christmas*'ı (Bay Elfman'a ilk Altın Küre adaylığını getiren film); Sam Raimi'nin *Spider-Man*'i; Taylor Hackford'un *Dolores Claiborne*'u; Martin Brest'in *Midnight Run*'ı; Jon Amiel's *Sommersby*'si; Hughes Kardeşler'in *Dead Presidents*'ı ve Rob Marshall'ın Akademi Ödülü getiren *Chicago*'su...

Televizyon izleyicisi de onu *The Simpsons* ve *Desperate Housewives*'ın jenerik müziklerinden bir çarpıda hatırlayacaktır. (Emmy Ödülleri'nde bunlardan ilki Elfman'a adaylık, ikincisi ödül getirmişti).

Bay Elfman'ın beste ve performans deneyimi, 18 yaşındayken bir Fransız tiyatro topluluğu olan Le Grand Magic Circus'ta geldi. Ertesi yıl kardeşi Richard'la beraber Kaliforniya sokaklarında müzikal tiyatro performansları sergilediler. Ardından Elfman 6 yıl "sürreal müzik kabaresi"nde çalıştı. 17 yıl boyunca rock grubu Oingo Boingo'da şarkılar yazıp performanslar sergiledi. Müzik dünyasına "Weird Science" ve "Dead Man's Party" gibi hit'ler kazandırdılar.

İlk kez bale müziği yapma deneyimi yaşadığı "Rabbit and Rogue" adlı bale, Amerikan Bale Topluluğu (ABT) dünya prömierini Haziran 2008'de New York City Lincoln Center'daki Metropolitan Opera House'ta yaptı. Bu balenin koreografisini Twyla Tharp hazırlamıştı.

Promised Land'e ilaveten Bay Elfman'ın 2012'deki diğer film müziği çalışmaları arasında Tim Burton'un *Frankenweenie* ve *Dark Shadows*'u; Barry Sonnenfeld'in *Men in Black 3*'ü; Sacha Gervasi'nin *Hitchcock*'u ve David O. Russell'ın *Silver Linings Playbook*'u da yer alıyor.

Credits**CAST**

in order of appearance

Steve Butler	Matt Damon
Attendant	Benjamin Sheeler
David Churchill	Terry Kinney
Waitress	Carla Bianco
Michael Downey	Joe Coyle
Frank Yates	Hal Holbrook
Arlene	Dorothy Silver
Sue Thomason	Frances McDormand
Rob	Titus Welliver
Drew's Girl	Lexi Cowan
Drew Scott	Tim Guinee
Claire Allen	Sara Lindsey
Coach	Frank Conforti
Basketball Player	Garrett Ashbaugh
Jericho	Jerico Morgan
Carson Allen	Max Schuler
5 th Grader	August G. Siciliano
Gerry Richards	Ken Strunk
Lynn	Karen Baum
Jesse the Bartender	Gerri Bumbaugh
Alice	Rosemarie DeWitt
Donny	Johnny Cicco
Buddy's Waitress	Erin Baldwin
Gwen	Kristin Slaysman
Dustin Noble	John Krasinski
6-Year-Old Boy	Andrew Kuebel
Drummer	Matthew Ferrante
Guitar #1	Justin Cook
Bass	Steven Craven
Guitar #2	Bruce Craven
Keyboard	Gene Williams
Large Man	Dan Anders
Paul Geary	Lucas Black
Paul's Girlfriend	Sandy Medred
Jeff Dennon	Scot McNairy
Colin	Carrington E. Vaughn
Danny Thomason	Cain Alexander
Motel Receptionist	Joy de la Paz
Lemonade Girl at Gym	Lennon Wynn Kuzniar
Lemonade Girl at Fair	Payton Godfrey
Stunt	Jason Silvis
Helicopter Pilot	Cherokee Walker

CREW

Directed by	Gus Van Sant
Screenplay by	John Krasinski & Matt Damon
Story by	Dave Eggers
Produced by	Matt Damon John Krasinski Chris Moore
Executive Producers	Gus Van Sant Ron Schmidt
Executive Producers	Jeff Skoll Jonathan King
Co-Producers	Mike Sablone Drew Vinton
Director of Photography	Linus Sandgren, FSF
Editor	Billy Rich
Production Designer	Daniel B. Clancy
Costume Designer	Juliet Polcsa
Music by	Danny Elfman
Music Supervisor	Brian Reitzell
Casting by	Francine Maisler, CSA
Unit Production Managers	Ron Schmidt Richard E. Chapla, Jr.
First Assistant Director	David Webb
Second Assistant Director	Neil Lewis
Associate Producer	Isabel Freer
Post-Production Supervisor	Tami Goldman
Art Director	Greg Weimerskirch
Set Decorator	Rebecca Brown
Script Supervisor	Brooke Satrazemis
First Assistant A-Camera	Jorge Sanchez
Second Assistant A-Camera	Randy Stone
B-Camera Operator	Davon Slininger
First Assistant B-Camera	Norris Fox
Second Assistant B-Camera	Deb Peterson
Loader	David Parson
Camera Production Assistant	John Parson
Spacecam DP	Steve Koster
Spacecam Tech	Andrew Sych
Production Sound Mixer	Felix Andrew
Boom Operator	Chad Djubek
Utility Person	Chris Strollo
Costume Supervisor	Darcie Buterbaugh

Key Costumer	PJ Carli
Set Costumer	Alison Evans
Background Costumer	Leslie Maxson
Costume Production Assistant	Tori Musial
Department Head Make-up Artist	Kelley Mitchell
Key Make-up Artist	Rachel Kick
Matt Damon's Make-up Artist	Chrissie Beveridge
Department Head Hair Stylist	Kay Georgiou
Key Hair Stylist	Nancy Keslar
First Assistant Editor	David Marks
Apprentice Editor	Bernie Gomez
Post-Production Assistants	Mariah K. Shields
	Joseph Baken
	Nicholas Dye
Chief Lighting Technician	Patrick Murray
Best Boy Electric	Terry Shirk
Rigging Gaffer	Steve Cohagan
Rigging Best Boy Electric	Chris Muchow
Lamp Operators	Alexander Crow
	Pete Klingenberg
	Nick Yost
	Tom Gregg
Rigging Lamp Operators	J.P. Nutini
	John Stefancis
	Joseph McDonald
	Dave Kann
Key Grip	Bart Flaherty
Best Boy Grip	Mike Zinobile
"A" Dolly Grip	Eddie Knott
"B" Dolly Grip	Brian Buzzelli
Key Rigging Grip	Brian Powers
Best Boy Rigging Grip	David Dwyer
Rigging Grip	Brennan Reilly
Grips	Nick Zinobile
	Jonathan Thurner
	John Tremba
	James P. Dames
	KC Brady
	David Jose
	Sean Flaherty
	Rich Schutte
	Brad Robinson
	Travis Johnston
Property Master	Scott Reeder
Assistant Property Master	Kelley Snyder
Prop Assistants	Lee Nagle
	Donald Rager
Special Effects Coordinator	Ray Tasillo
Special Effects Coordinator Foreman	Jason Trosky

Special Effects Assistant	Jim Heastings
Production Coordinator	Janice F. Sperling
Assistant Production Coordinator	Alex Benevent
Production Secretary	Emily Pile
Second Second Assistant Director	Walt Myal
Assistant to Gus Van Sant	Joshewa Fulton
Assistant to Matt Damon	Colin O'Hara
Assistant to John Krasinski	Stephanie Lytle
Assistant to Chris Moore	Meredith Fishman
Assistant to Ron Schmidt	Lucas Evans
Office Production Assistants	Brittany Sugarman
	Harley Wilson
	Dave Hall
Set Production Assistants	Ciara D'Altorio
	Vanessa Gaitan
	Eric Hollenbeck
	Jon Medeiros
	Schuyler Whitesell
	Dan Short
	Mia La Monica
Graphic Designer	Christina Myal
Art Department Coordinator	Jennifer Albaugh
Art Department Production Assistant	Maggie Adams
Lead Dresser	Justin Pelissero
On-Set Dresser	Jonathon Curotola
Set Dressers	Ray Pivrotto
	Josh Drylie
	Timothy Barnhill
	Mark Pasquale
	Samuel Noel
	Demian Aspinwall
	John Wylie
Buyer	Barbie Pastorik
Set Dressing Production Assistant	Gretchen Neidert
Post-Production Sound Services	Wildfire Studios
Re-Recording Mixers	Leslie Shatz
	Colette Dahanne, CAS
Supervising Sound Editor	Robert C. Jackson
Sound Effects Editor	Ryan Collins
Dialogue & ADR Editor	Sarah Payan
Assistant Sound Editor	Callie Thurman
Foley Editor	Brian Dunlop
Music Editor	Lisa Jaime
Foley Mixer	Tor Kingdon
Foley Artist	Ellen Heuer, MPSE, AMPAS
ADR Mixer	Travis Mackay
ADR Recordist	Wade Barnett
ADR Voice Casting	Barbara Harris
Mix Recordists	Timothy Limer
	Jesse Ehredt

Construction Coordinator	Buster Pile
Construction Foreman	Michael Richer
Gang Boss	Scott Wood
Carpenters	Mike Matesic
	Chip Eccles
Toolman	Cody Pile
Head Painter	John Kelly
Painters	Keith Knight
	Julie Chill
	Joshua Hogan
	Tim McGrane
On-Set Painter	Smith Hutchings
Head Greensman	Greg Jones
On-Set Greens	Hisham Youssef
Locations Manager	John Adkins
Assistant Locations Manager	Kent Jackson
Location Coordinator	Paul Weisel
Location Production Assistants	Drew Nicholas
	Carson Camp
Insurance provided by	AON/Albert G. Ruben
	Marsh USA
Legal Services provided by	Barkin Smith LLP
Music Legal and Clearances by	Christine Bergren
Clearance Services provided by	Ashley Kravitz
Production Accountant	Cheryl Kurk
First Assistant Accountant	Joshua Dease
Payroll Accountant	Hiromi Marder
Second Assistant Accountants	Dana Custer
	Nathan Matt
Accounting Clerk	Liz Ross
Post-Production Accountant	Trevanna Post
	Dee Schuka
Unit Publicist	James Ferrera
Still Photographer	Scott Green
Transportation Coordinator	Don Kraus
Transportation Captain	Frank Conforti
D.O.T. Coordinator/Dispatcher	Judy Strazzera
Picture Car Coordinator	Jeff Walters

Drivers

Bernard Ackerman Jr.	David Belasco
Daniel Bianco	James Bruner
Michael Davin	Charles Fanzo
Carl Fowler III	Ronald Goodard
Shawn Greb	David Hill Jr.
Stephen Hough	Kathleen Jandrovovic
Clay Johnson	Michael Kondos Jr.
Heather Kurtz	Mark Lejeune

Richard Mareno	Scott Mincher
Thomas O'Toole	John Pishko
Joseph Prosdocimo	Patrick Richert
Kevin Roche	John Scott
Angelo Sotereanos	Rick Stotler
Joseph Swedish	Lawrence Tutino
Tom Weifenback	David Witzorreck
Los Angeles Casting Associates	Melissa Kostenbauder
	Kathy Driscoll-Mohler
Los Angeles Casting Assistant	Elizabeth Chodar
Pittsburgh Casting	Donna Belajac, CSA
Pittsburgh Casting Associate	Laura Zech
Extras Casting	Joan Philo
Extras Casting Assistants	Chelsea Peterson
	Frank Ombres
Stand-Ins	Johnny Cicco
	Nick Carr
	Andrea Kubala
	Kelly Chizmar
	Matthew Robison
	Michelle Liedke
Animal Coordinator	Kate Chase
Animal Trainer	Mya DeMase
Catering	Realms of Catering
Chef	Mark Davis
Assistant Chef	Harry Schreiber
Catering Assistants	Justin McDade
	Sam McDade Jr.
	Lee Wells
First Aid	Casey LaRocco
	William Burgess
	Keith Bradley
Craft Service	Ginny Minuto
Craft Service Assistant	Lela Checco
Asset/Green Representative	Hillary Friedman
Studio Teacher	Michael Carter
<u>Visual Effects by Invisible Effects</u>	
Visual Effects Supervisor	Dick Edwards
<u>Additional Visual Effects</u>	
Visual Effects Producer	P. Whitney Gearin, Method Studios
Comp Artist	Matt Welch, Method Studios
Visual Effects Artist	Joe Ken, Company 3
Visual Effects Producer	Erik Rogers, Company 3
End Credits	Scarlet Letters
Main Title Design	Jeremy Landman
Dolby Sound Consultant	Bryan Pennington

Digital Intermediate and Optical by Technicolor Digital IntermediatesA Technicolor Company

Digital Intermediate Colorist	Mark Gethin
Digital Intermediate Producer	Julian McDougald
Digital Intermediate Editor	Everette Jbob Webber
Project Manager	Ladd Lanford
Score Produced by	Danny Elfman
Orchestrations by	Steve Bartek Edgardo Simone
Orchestra Leader	Thomas Bowes
Conductor	Rick Wentworth
Score Recorded by	Nick Wollage
Score Mixed by	Dennis Sands
Midi Supervision and Preparation	Marc Mann
Digital Recordists	Noah Snyder Adam Olmsted
Orchestra Contractor	Isobel Griffiths
Assistant Orchestra Contractor	Jo Changer
Music Preparation	David Hage/Dakota Music
Score Recorded at	Air Studios, London, England
Assistant Engineers	Chris Barrett John Prestage
Score Mixed at	Todd AO Studios/Lantana
Mix Assistant	Greg Hayes
Technical Assistant	Greg Maloney
Programming	TJ Lindgren
Choir	Metro Voices
Choirmaster	Jenny O'Grady
Boys' Choir	The Cardinal Vaughan Memorial School
Music Productions Coordinator	Melisa McGregor
Assistant to Danny Elfman	Melissa Karaban

Songs

WATERFRONT
Written by Dave Palmer and Brian Reitzell
Performed by Dave Palmer
Courtesy of Maryannis Music Inc.

A LITTLE BIT OF HURT
Written by David L. Graham and
William W. Livesay
Performed by Billy Livesay
Courtesy of Crucial Music Corporation

DAYDREAMS ABOUT NIGHT THINGS
Written by John Schweers
Performed by Ronnie Milsap
Courtesy of RCA Nashville
By arrangement with Sony Music Licensing

BLACK SUNDAY (INSTRUMENTAL)
Written and performed by Tim Young
Courtesy of Maryannis Music Inc.

YOU'RE ALWAYS WELCOME HERE
Written and Performed by William L. Kelly III
Courtesy of Crucial Music Corporation

NEVERMORE
Written by Anya Singleton, Antoon Salih Towe
and Michael Aarons
Performed by Anya Singleton
Courtesy of Crucial Music Corporation

HELP ME MAKE IT THROUGH THE NIGHT

Written by Kris Kristofferson
 Performed by Sammi Smith
 Courtesy of Sammi Smith Estate
 Under License from
 Nola Leone/Ace Music Services, LLC

DANCING IN THE DARK
 Written by Bruce Springsteen

BENEATH STILL WATERS
 Written by Dallas Frazier
 Performed by Emmylou Harris
 Courtesy of Warner Bros. Records Inc.
 By arrangement with
 Warner Music Group Film & TV Licensing

SNAKE EYES
 Written by Kenneth A. Pattengale and
 Joseph Edward Ryan
 Performed by The Milk Carton Kids
 Courtesy of ANTI-

DISCHARGE
 Written by Ben Kopec
 Performed by Intricate Unit
 Courtesy of Crucial Music Corporation

I SAW THE LIGHT
 Written by Hank Williams

JEWEL OF JUNE
 Written by Kenneth A. Pattengale and
 Joseph Edward Ryan
 Performed by The Milk Carton Kids
 Courtesy of ANTI-

EVEN COWGIRLS GET THE BLUES
 Written by Rodney Crowell
 Performed by Emmylou Harris
 with Dolly Parton & Linda Ronstadt
 Courtesy of Warner Bros. Records Inc.
 By arrangement with
 Warner Music Group Film & TV Licensing

FIVE O'CLOCK WORLD
 Written by Allen Reynolds
 Performed by The Vogues
 Courtesy of Co & Ce Records
 Under License from
 Nola Leone/Ace Music Services, LLC

ASH AND CLAY
 Written by Kenneth A. Pattengale and
 Joseph Edward Ryan
 Performed by The Milk Carton Kids
 Courtesy of ANTI-

Photograph Courtesy of Alexis Haggar

Photograph Courtesy of Bob Minkin ©2012

Skype Technical Consultant – Matthew A. Jordan

Special Thanks

Pietro Scalia

Dawn Keezer, Director, Pittsburgh Film Office
 Avonmore, Pennsylvania

This project was made with the support of the
 Commonwealth of Pennsylvania and the Pennsylvania Film Office

This motion picture used sustainability strategies to reduce its carbon emissions and environmental impact.

For more information visit www.focusfeatures.com/FocusOnGreen

www.PromisedLandTheFilm.com
www.calinosfilms.com

